Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 513 (5947) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Duminică 13 aprilie 1969

Aseară, 3000 de spectatori i-au aplaudat pe noii campioni

ULTIMELE SURPRIZE ALE NAȚIONALELOR DE BOX:

A. DUMITRESCU l-a învins pe G. POMETCU și GH. PUȘCAȘ pe GH. DRUGĂ!

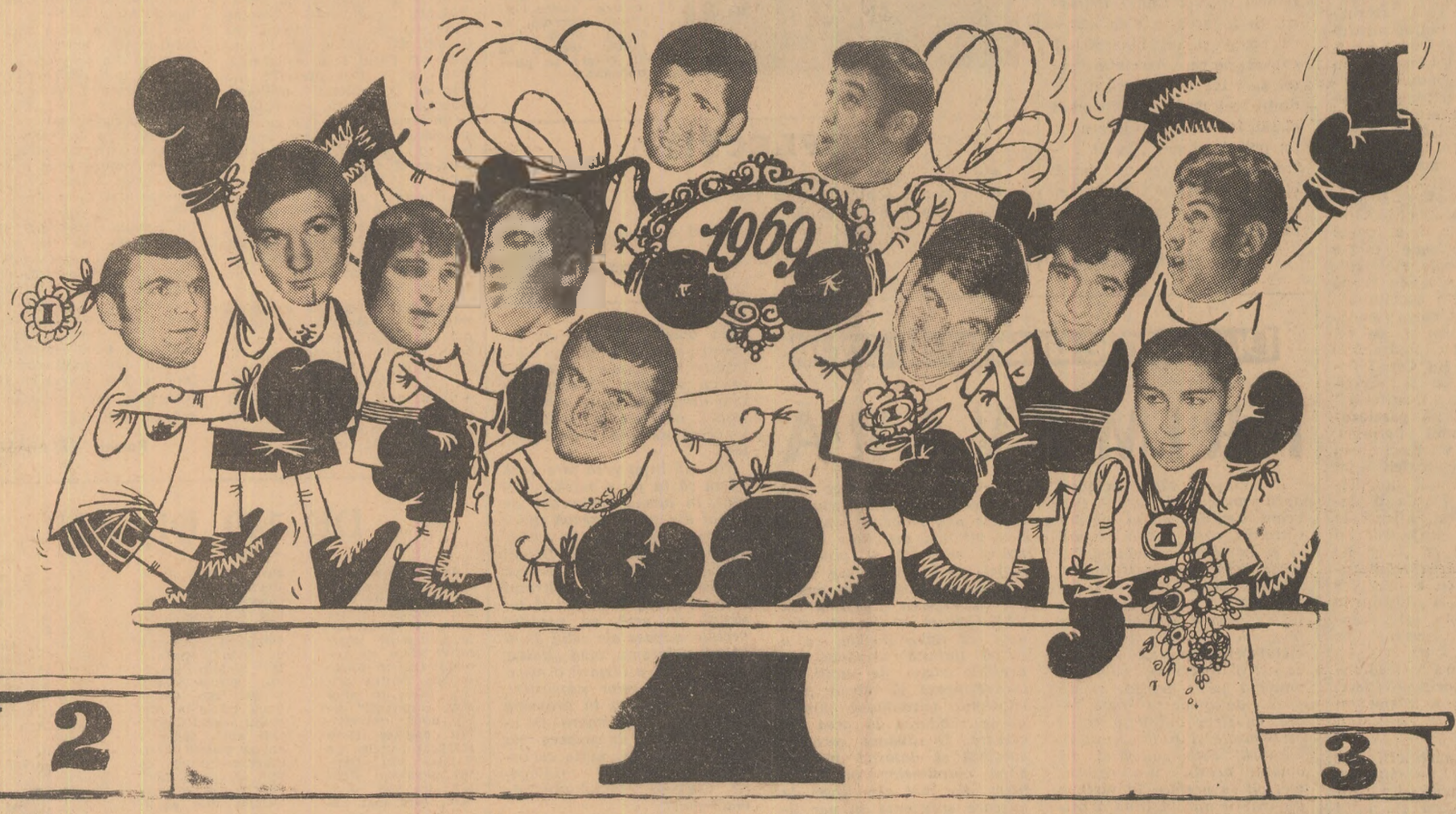

De la stînga la dreapta, noii campioni: *I. Alexe, G. Cuțov, A. Năstac, Gh. Pușcaș, I. Monea, A. Mihai, C. Ciucă, Antoniu Vasile, V. Silberman, I. Györffi, A. Dumitrescu*

Montaj de N. GLAUDIU

I. Monea a cîștigat cel de al 10-lea titlu

Cel mai dramatic și mai frumos meci: Antoniu — Dinu

- *Dinamo — 5 centuri, Steaua 4, Farul Constanța și Progresul București — cîte una*
- *Un învins merituos: Horst Stumpf*
- *Cuțov, Silberman și Alexe n-au strălucit în finală*
- *A.S. Loto-Pronosport a oferit frumoase premii învingătorilor*

Gongul a pus aseară capăt — o dată cu finalul partidei greilor — unui serial pasionant de 7 gale care a desemnat pe deținătorii centurilor de campioni naționali de box la cele 11 categorii de greutate. 76 de meciuri, în cadrul cărora a evoluat tot ce are mai valoros nobila artă în țara noastră, ne-au pus față în față cu pretendenții la titluri și la locuri în echipa pentru europene. Pigmentată de surprize, unele de proporții, ediția aceasta a naționalelor a scos în evidență ardoarea cu care noul val luptă pentru afirmare. În loc să-i lămurească pe antrenorii lotului, această finală i-a pus în mare încurcătură, astfel că astăzi dimineață conclavul tuturor tehnicienilor va trebui să dibuiască, să încerce să descurce ițele. Nutrim speranța că vor reuși să depisteze cele mai capabile elemente care să reprezinte la nivelul exigențelor boxul românesc la campionatele europene ce vor avea loc peste o lună și jumătate la București.

Spectatorii care au beneficiat de șansa de a putea ocupa un loc în neîncăpătoarea sală de la Floreasca au fost și ieri seară martorii unor veritabile surprize. Durul Pometcu, cel care întrunea în proporție de 101 la sută sufragiile specialiștilor, a capotat; bătăiosul Covaci a înclinat steagul în fața lui Györffi; tehnicul și foarte tînărul Pușcaș l-a întrecut pe Drugă... Poate că ar mai fi și alte suprize (poate chiar și din partea arbitrilor — cel puțin așa gîndesc Stumpf și admiratorii lui), dar să derulăm — meci cu meci — filmul finalelor pe care-l găsiți în pagina a 4-a.

Gh. Vulpe, unul dintre cei mai talentați reprezentanți ai tinerei generații de „alpini" români

Victorii ale oaspeților în „Cupa Federației" la schi

SINAIA, 12 (**prin telefon, de la trimisul nostru**). Sîmbătă vremea a fost excelentă, ba chiar surprinzător de călduroasă, fapt care a modificat starea zăpezii pe unele porțiuni ale traseului. Mai precis, în timp ce pe fața mare a Văii lui Carp pîrtia era înghețată, spre sosire, de deasupra culoarului cu brazi pînă la cabana Cota 1500, zăpada era foarte moale, grea, solicitînd nu numai tehnica schiorilor, ci și calitatea schiurilor și a ceruirii.

În aceste condiții, participanții la prima cursă de slalom uriaș din cadrul celei de a 12-a ediții a „Cupei Federației", competiție internațională la care iau parte reprezentanți ai Austriei, Franței, Italiei, Cehoslovaciei, Bulgariei și României, au trebuit să recurgă la toată iscusința pentru a ocupa un loc fruntaș în clasament. Victoria în întrecerea masculină i-a revenit — ca și la slalomul special de vineri — austriacului K. Recher, la o diferență apreciabilă de francezul Daniel Achard.

Marea speranță a schiului nostru, Dan Cristea, a capotat din nou, de data aceasta pe Carpul Mare, unde a căzut, spre dezamăgirea publicului, care îi aștepta evoluția cu multă încredere. Remarcabilă, în schimb, comportarea lui Cornel Tăbăraș care, deși plecat cu un număr mare de start, cînd pîrtia devenise mult mai dificilă decît pentru primii concurenți, a fost înregistrat cu 1:23,7 clasîndu-se primul dintre concurenții români, ceea ce ne determină să regretăm retragerea lui, totuși prematură, din activitatea competițională.

Despre fete — nimic deosebit față de celelalte curse ale sezonului: ele au fost învinse de junioara bulgară Antoaneta Zlatarova, în vîrstă de 15 ani Mihaela Sandu ne-a dat speranțe, dar a căzut în apropierea sosirii, ceea ce nu a împiedicat-o însă să obțină al treilea timp, prin care a realizat cel mai bun punctaj din clasamentul combinatei și a cucerit „Cupa federației".

Rezultate tehnice: MASCULIN: 1. K. Recher (Austria) 1:20,4. 2. D. Achard (Franța) 1:22,6. 3. A. Dorsner (Austria) 1:23,5. 4. J. Maşa (Cehoslovacia) 1:23,5. 5. C. Tăbăraș (C.S. Sinaia) 1:23,7. 6. C. Thierry (Franța) 1:24,2; FEMININ: 1. Antoaneta Zlatarova (Bulgaria) 1:19,3, 2. Liliana Focșeneanu (C.S. Sinaia) 1:23,4. 3. Mihaela Sandu (Dinamo) 1:26,6.

Competiția la sfîrșit duminică, prin desfășurarea celui de al doilea slalom uriaș, al cărui start se va da la ora 10.

Dumitru STANCULESCU

ÎNCĂ O DATĂ (dar nu ultima oară) GONG!

Clopotarul cu bust arămiu al lui Arthur Rank n-a bătut toată viața de-atîtea ori în uriașul său talger de bronz, de cîte ori a răsunat și va mai răsuna gongul anul acesta în megieșia ringurilor de box. Numai la campionatele naționale, ciocănașul de lemn a tocat întîi masa, ca la licitații, apoi s-a năpustit de vreo 400 de ori în rotocolul de metal, acoperind huietul mulțimii, impunînd liniște, anunțînd început de bătălie ca heralzii sau, dimpotrivă, potolind-o pentru o clipită de răgaz ori definitiv.

Timp de o săptămînă istovitoare — în care drumul spre Floreasca și înapoi a devenit tic diurn — i-am văzut de vreo 75 de ori pe boxeri urcînd treptele ringului, în perechi antagoniste, încrîncenîndu-se nouă minute sau mai puțin, pentru ca la urmă să se îmbrățișeze, ca și cum pumnii nu ar fi vîjîit de o parte și de alta, biciuind aerul, turtind nasuri, înfundînd plexuri. Un sport dur, fără îndoială, dar totuși doar un sport, ceea ce nimeni n-ar trebui să uite...

Așadar, l-am ascultat pe Hemingway și n-am lăsat vremea să treacă fără să vedem cîteva meciuri bune de box, ca să ne tonificăm bărbăția, să ne saturăm pofta de aventură realizată prin bicepșii altora, să ne bucurăm, la urma urmei, de spectacolul „nu mimat, ci trăit aievea", cum îl numește Emanuel Valeriu. Am văzut meciuri foarte bune, meciuri bune și, pentru echilibru, firește, meciuri mediocre. Bilanțul e totuși pozitiv și n-avem de ce ne plînge. Chiar cînd ne cuprinde tristețea că Giju, Ivan sau Chivăr s-au aflat în seara finalelor în tribune și nu pe ring...

Acum cînd îi cunoaștem pe campioni, cînd le clamăm sau le rusurăm numele, în piața publică sau în intimitate, vine vremea bilanțurilor pentru că finalele campionatului național n-au reprezentat decît o etapă, o haltă extrem de importantă pe calea spre campionatele europene, al căror preț crește în ochii noștri de vreme ce se vor desfășura la București. Astăzi, antrenorii și specialiștii își vor spune cuvîntul, mîine ziariștii îi vor lua în răspăr, iar de poimîine se vor afla mai mulți cunoscători decît locuri în biata neîncăpătoare sală Floreasca. Nu-i nimic, important — cum zice Bécaud și ne reamintește luzitana Amalia — important e trandafirul, adică nădejdea. O nădejde nu trandafirie, ci robustă. Unsprezece flăcăi și aghiotanții lor vor trece la meditație, la butoiele cu sudoare, la rafalele de pumni zvîrliți în punching-ball-uri și în complicatele ținte electronice de antrenament care se spune că au fost inventate de curînd în România.

Oricare ar fi cei unsprezece aleși, ei trebuie să nutrească sentimentul solidarității noastre, convingerea că sîntem alături de ei, chiar dacă pe drum ne vom mai ciondăni privitor la pregătirea lor, la defectele lor în apărare, la fragilitatea lor. În curînd gongul va suna din nou, de zeci de ori, de sute de ori. Nu va suna fals, sîntem siguri. Noi repetiția am făcut-o.

Victor BANCIULESCU

J. MAGIERA — LIDER ÎN „CUPA F.R.C."

Plutonul condus de valoroșii rutieri polonezi se va destrăma după numai cîțiva kilometri de rulaj rapid.

„Cupa F.R.C." a continuat ieri pe șoselele din împrejurimile Capitalei cu etapele a II-a și a III-a.

Întrecerea desfășurată dimineață pe șoseaua Olteniței (start și sosire km 13,5), i-a supus pe concurenți examenului de contratimp individual. Seniorii au avut de acoperit 20 km. Așa cum era de așteptat, primele locuri au revenit, din nou, excelenților rutieri polonezi. Jan Magiera și-a consolidat poziția de lider, cucerind primul loc cu un avans de 31 sec și — respectiv — 40 sec. față de colegii săi de echipă națională R. Szurkowski și K. Stec. Între aceștia și următorii trei alergători din Polonia s-au intercalat tinerii noștri rutieri T. Puterity și St. Suciu, ceea ce este, oricum, o mică consolare. Dacă ținem seamă de faptul că pe ultimii 10 km au fost nevoiți să lupte și cu vîntul potrivnic, putem socoti că și performanțele realizate de D. Nemțeanu și S. Suditu sînt bune. Iată clasamentul etapei a II-a:

1. Jan Magiera (Polonia) a parcurs 20 km în 28:32 (m.o. 40,2 km); 2. R. Szurkowski (Polonia) 29:03; 3. K. Stec (Polonia) 29:42; 4. T. Puterity (România) 30:02; 5. St. Suciu (Dezrobirea Brașov) 30:10; 6. C. Polewiak (Polonia) 30:11; 7. K. Iasinsky (Polonia) 30:14; 8. Z. Czechowski (Polonia) 30:15; 9. D. Nemțeanu (România) 30:33; 10. S. Suditu (Olimpia) 30:36; ...16. N. David (România) 31:06; ... 22. Gh. Moldoveanu (România) 31:21; ...33. I. Ardeleanu (România) 31:55; ...42. Fr. Gera (România) 32:20; 43. W. Ziegler (România) 32:24; 44. W. Egyed (România) 32:27.

Performanțele și locurile obținute de majoritatea cicliștilor noștri din lotul pentru „Turul Belgiei" și „Cursa Păcii" ne scutesc de orice fel de comentarii. După două etape, în fruntea clasamentului general se află ciclistul polonez Jan Magiera cu timpul total de 2h 52:16.

La juniori, etapa a II-a (contratimp individual, pe aceeași șosea) a măsurat 10 km. Locul I a revenit lui P. Dolofan (Steaua) cu timpul de 15:24; pe locul II — T. Drăgan (Voința București) 15:30, iar pe locul III N. Găman (Tractorul Brașov) 15:34. În clasamentul general conduce P. Dolofan cu 1 h 34:08.

Etapa a III-a, desfășurată după amiază pe șoseaua București — Ploiești (varianta Buftea), de-a lungul a 80 km, a aparținut tot alergătorilor polonezi. Ei au profitat de vîntul potrivnic de la ducere pentru a forța ritmul și, bineînțeles, pentru a subția plutonul. Astfel, în fruntea cursei a rămas un grup de 15 rutieri: 10 polonezi, 4 bulgari și brașoveanul St. Suciu. În apropiere de sosire, polonezii au atacat din nou. S-au detașat Czechowski și Kegel, care și-au disputat, de altfel, sprintul final. Clasamentul etapei: 1. Czechowski (Polonia) 2 h 02:24 (m.o. 39,2 km); 2. Kegel (Polonia) — același timp; 3. Hanușik (Polonia) 2 h 03:21; 4. Stec (Polonia); 5. Kotev (Bulgaria); 6. Szpak (Polonia); 7. Szurkowski (Polonia); 8. Iasinsky (Polonia); 9. Stefanov (Bulgaria); 10. St. Suciu (Dezrobirea Brașov) — același timp. După trei etape, în clasamentul general conduce Jan Magiera (Polonia) cu 4 h 55:37.

Astăzi, începînd de la ora 10, se desfășoară pe circuitul din str. Cîmpinei ultima etapă a „Cupei F.R.C.".

INVITAȚIE LA HANDBAL

De astăzi cele 60 de formații divizionare de handbal își reiau activitatea oficială în aer liber, o dată cu disputarea primei etape a turului III, pentru echipele divizionare A și returul pentru cele din B. În campionatul masculin div. A fruntașele clasamentului Steaua și Dinamo susțin în prima etapă partide în deplasare la Ploiești și respectiv Brașov, în compania echipelor Teleajenul și Dinamo, pe care de obicei le-au întrecut chiar în deplasare. La Timișoara studenții au o sarcină ușoară în compania lugojenilor aflați pe ultimul loc. Partidele cele mai echilibrate se anunță la București, unde studenții de la Universitatea întîlnesc pe colegii lor din Cluj și la Bacău, unde dinamoviștii vor trebui să privească cu multă atenție întîlnirea cu Politehnica Galați, o echipă în formă bună, dornică să rămînă încă un an în divizia A.

În campionatul feminin exceptînd partida de la Timișoara dintre Universitatea și Liceul nr. 4 în care victoria liderului este aproape sigură, toate celelalte partide se anunță echilibrate: Textila Buhuși-Rulmentul Brașov; Universitatea București-Progresul; Voința Odorhei-Rapid și Constructorul Timișoara-Confecția București.

REZULTATE DE IERI

VOLEI

Dinamo București—Medicina (A f) 3—1 (7,2—14,5).
Petrolul Ploiești—Dinamo București (A m) 0—3 (—7, —9, —10).

BASCHET

A.S.A. Cluj—Politehnica București (A f) 61—96 (25—46).

FOTBAL

Petrolul—Steaua (joc amical) 2—0 (2—0).

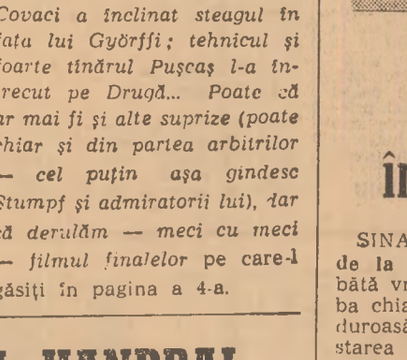

sportul la Snagov în mijlocul „tricolorilor"

- **Ion Ionescu - la București**
- **Dumitrache, apt pentru joc**
- **Un cuplu se destăinuie...**
- **Cărți de vizită, micro-statistică**
- **Mergeți pe Acropole!**

În dorința de a oferi cititorilor noștri amănunte privind ultimele pregătiri în vederea meciului de la Atena, o echipă de redactori ai „Sportului" s-a deplasat la Snagov, pentru a culege noutăți din tabăra tricolorilor.

(Citiți în pagina a III-a reportaje, interviuri, declarații și date statistice în legătură cu meciul de la 16 aprilie).

SPORTUL magazin

Recordul Iolandei Balaș amenințat de „Flop"

Cea mai recentă amenințare adusă recordului mondial feminin la săritura în înălțime, în posesia admirabilei noastre Iolanda Balaș (1,91 m), pare să vină chiar din partea mult comentatului stil Fosbury-Flop! El

este aplicat cu succes de tînăra Debbie Brill, de 16 ani, din orașul Haney (Canada). Talentata — și curajoasa — Debbie a stabilit un original record de vîrstă, sărind 1,76 m în cursul unei competiții „indoor" desfășurată la Vancouver. Evident, o promisiune pentru recorduri viitoare.

Gazetarul sportiv CAMIL PETRESCU

Se împlinesc 75 de ani de la nașterea lui Camil Petrescu, strălucit romancier și dramaturg, eseist și publicist, autor al atîtor mii de pagini care fac parte integrantă din istoria literaturii române.

Ar fi lipsit de modestie din partea noastră să încercăm în aceste cîteva rînduri o caracterizare a operei sale și, cu atît mai mult, o ierarhizare a lucrărilor respective. Dar este o datorie pentru noi, cei care iubim sportul fără să-l considerăm o pasiune singulară și ca atare exclusivistă, să aducem cuvenitul omagiu celui care a închinat stadionului nu mai puține pagini decît scenei.

Cu 35 de ani în urmă, „Almanahul sportiv", redactat de George Val, îl prezenta pe Camil Petrescu printre cei mai de seamă gazetari sportivi ai timpului, întemeietor și conducător de rubrici de specialitate la diferite cotidiene ale vremii și chiar director al unor publicații de specialitate. Ca o concretizare a acestui fapt, nenumărate cronici, reportaje și luări de atitudine, semnate Camil Petrescu sau N. Grămătic, oglindesc de-a lungul unei mari perioade dintre cele două războaie mondiale, preocuparea de zi cu zi pe care a acordat-o sportului.

Să-i fi înșelat oare pseudonimul folosit uneori, pe cei care au comentat (pînă acum) opera și viața lui Camil Petrescu? Altfel, ar fi inexplicabilă discreția manifestată față de activitatea **gazetarului sportiv** Camil Petrescu, cel care vedea un meci „prin optica cu care tragicii elini priveau zbuciumul umanității". B. Elvin, căruia îi datorăm acest citat, afirmă în studiul critic închinat lui Camil Petrescu că „dacă ne gîndim la oroarea scriitorului pentru tot ce e măsluire și impostură, la idealurile sale de claritate și francheță, înțelegem pasiunea sa pentru sport", pentru că „există o legătură mai adîncă decît pare la prima vedere, între preocupările intelectuale și sportive ale lui Camil Petrescu".

Admirabile aprecieri, dar — din păcate — cuprinse într-o simplă notă din subsolul unei pagini și.. atît!

Constatăm că printre critici nici unul nu și-a propus să analizeze activitatea de publicist sportiv, căreia, totuși, Camil Petrescu i-a dedicat atîția ani și atîtea pagini. Și tocmai bazați pe acest ultim motiv ne permitem să întrebăm: este oare un subiect minor pentru criticii noștri? Să fie oare atît de umbrit gazetarul sportiv N. Grămătic de gloria scriitorului Camil Petrescu? Nu sînt oare cei doi unul și același?

Păstrînd tăcerea în fața acestor întrebări, ar însemna în fond să se răspundă cu o învechită — și sperăm dispărută — prejudecată. Aceea a incompatibilității dintre literatură (artă în general) și sport. O prejudecată împotriva căreia a luptat — reciți-i articolele! — însuși Camil Petrescu.

La 75 de ani de la nașterea sa, ne gîndim cu cît interes ar fi primită o lucrare care ar înmănunchia cele mai frumoase pagini dedicate stadionului de cel care a fost nu numai scriitorul, ci și gazetarul sportiv Camil Petrescu. Și la aceasta s-ar adăuga poate și un binemeritat omagiu pe care Asociația presei sportive l-ar aduce unuia dintre cei mai vechi membri ai săi, întemeind și decernînd un premiu anual „Camil Petrescu", pentru cea mai bună lucrare sportivă, stimulînd astfel publicistica de specialitate.

Dorin ȘTEFLEA

DOI SEMIFINALIȘTI ROMÂNI LA EUROPENELE DIN 1934

Prima prezență a pugilismului românesc la campionatele continentale din 1930 fusese, așadar, promițătoare. Din 11 națiuni, cîte luaseră startul la Budapesta, țara noastră ocupase locul VI. Viitoarea întrecere europeană urma să aibă loc tot la Budapesta, în 1934. Între timp, în sălile bucureștene, dar și în provincie (mai cu seamă la Constanța, Galați și Brăila) apăruseră numeroși tineri care se inițiau în tainele „nobilei arte". În Capitală, majoritatea sportivilor de valoare se antrenau în sala C.F.R., de pe strada Atelierului, sub conducerea lui Umberto Lancia și Mihail Fulea.

Una dintre cele mai rare sosiri care au putut fi întîlnite în istoricul curselor de cai: trei concurenți care să atingă în același timp linia de sosire! Fenomenul s-a petrecut cu 11 ani în urmă pe hipodromul de trap din Buffalo. Dacă numărul 4 ar mai fi avut doi metri... Dar, ce să comentăm. După o asemenea sosire, întreaga asistență, oficiali, presă sau public trebuie să fi recurs la piramidoane...

Și, iată că, în 1934, federația a hotărît ca boxerii noștri să participe la confruntările continentale din capitala Ungariei, ajunse la cea de a patra ediție. Antrenorul lotului, Chirilă Dan, a plecat la Budapesta numai cu campioni naționali, așa că cinstea de a reprezenta sportul nostru cu mănuși a revenit deținătorilor de centuri: Sandu Ion (muscă), Anton Oșca (cocoș), Dumitru Iordănescu (pană), Constantin David (ușoară), Gheorghe Lungu (semigrea), Mihail Stănescu (grea). S-au purtat discuții cu privire la reprezentanții categoriilor semimijlocie și mijlocie. La semimijlocie, campionul Nicolae Băncescu era net superior celorlalți, dar fiind militar în termen n-a putut face deplasarea, astfel că a fost preferat Ilie Borcea. Campionul mijlociu, Gheorghe Nițescu, participînd la un turneu de selecție, n-a dat satisfacție, așa că a fost schimbat cu Ilie Petrescu. Așadar, antrenorul Chirilă Dan, cu cei 8 elevi ai săi, a luat drumul Budapestei, împreună cu Mihail Fulea și Aurică Iorgulescu, ultimii doi în calitate de antrenori secunzi. Dintr-o extremă în cealaltă: nici un maestru la primele campionate, iar de data aceasta trei!

Italianul Neri, de categorie mijlocie, a făcut ca optimismul să dispară, chiar de la început, în tabăra românească. El l-a învins, fără drept de apel, pe Ilie Petrescu. Se așteptau minuni din partea semigreului Lungu, mai cu seamă după ce îl expediase pe germanul Pursch la podea, cu o năpraznică contră de stînga. Dar n-a fost decît un foc de paie, pentru că, imediat, Pursch l-a supus pe boxerul nostru unui tir prelungit și a cîștigat prin inferioritatea adversarului. A venit rîndul greului Mihail Stănescu să fie scos din luptă, prin k.o. în prima repriză. Autorul acestei victorii a fost finlandezul Baerlund, care avea să devină campion al Europei. Insuccesele se țineau lanț. Dumitru Iordănescu a fost eliminat de polonezul Forlanski, Ilie Borcea a pierdut la austriacul Fröhlich, iar Anton Oșca la italianul Alderico Sergo cu care s-a întîlnit a doua oară într-o confruntare europeană. Presa sportivă din țara noastră relata însă că unii dintre boxerii români fuseseră nedreptățiți de arbitraje. De altfel, deciziile eronate erau pe punctul de a-i determina pe conducătorii delegației noastre să retragă echipa din competiție. Cum însă Sandu Ion cîștigase ușor la germanul Weinhold și se calificase în semifinale, împreună cu Constantin David, retragerea pugiliștilor români n-a mai avut loc. Sandu a fost opus maghiarului Kubinyi, care s-a prezentat în ring mai greu cu 4 kg decît adversarul său. Boxerul nostru a luptat curajos și a pierdut abia în ultima repriză. Constantin David, al 4-lea semifinalist european din boxul românesc, a jonglat cum a vrut cu Harangi (Ungaria), însă judecătorii i-au refuzat victoria.

Romeo CALARAȘANU

REFLECȚII

- Din păcate, toate porțile au bare.
- În sport, condiția fizică este extrem de necesară. Cea morală este indispensabilă.
- Nu a practicat și nu practică nici un sport, dar le știe pe toate... pe dinafară.

Alexandru BARVU

Duminicile unui nesportiv

PRIMĂVARĂ

E scump la țărîțe în acest april anotimpul verde. Priveam deunăzi alaiul norilor cătrăniți, care, într-o singură zi și în plină primăvară calendaristică, au cernut în trei rînduri peste București învolburata lor chiciură. Nu un fel de zăpadă a mieilor, cum îi spune poporul, ispitit să metamorfozeze orice, ninsorile tîrzii așternute pe-o dimineață peste pajiști, ci un viscol de omăt în toată legea, cu sîrbe îndrăcite, roturi învolburate și țiuit ascuțit în hornuri. Este adevărat că omătul acesta n-a rezistat nici cît se preface în tăciune un chibrit aprins, fiindcă oricît de năbădăioasă ar fi primăvara aceasta, stihiile au și început să sufle în vatra lumii: o încălzesc și-o prepară pentru festinul despre care se va spune, poate, peste cîțiva ani:

— Primăvara lui '69 a fost într-o simbătă, duminică și luni!

Să se fi răsucit crugul zodiilor și să fi înclinat încă cu vreo cîteva grade sau zecimale axa planetei noastre? Sau minima activitate a astrului solar să fi provocat astfel de întîrzieri ale celei mai adăstate premiere anuale: întoarcerea frunzelor în tei? Oricum ar fi, este evident că Baba Dochia, ca o oarbă bufniță împăiată, cu urechile roase de molii, se încăpățînează să stăruie prin văgăunile văzduhului, punîndu-ne răbdarea la grea încercare. O răbdare care se subțiază și datorită împuținării vitaminelor în organism, dar mai ales lipsei de mișcare suficientă în aer liber pe timp de iarnă. Cred că oamenii de la țară, pe care îi așteaptă sărbătoarea brazdelor răsturnate și ritualul mereu sacru al însămînțării ogorului, privesc cu lehamite la soba de tuci îndoliată și privesc cu jind la pămîntul care încearcă să se dezmorțească. Vîntul, cu tobele, flautele și piculinele lui, mai ajută la zvîntatul pînzelor de apă prelinse peste cîmpii, pînă la zarea care se învinețește, pe înserat, ca un bojoc ce se strică.

Însă în vîntul acesta, urechea omului deprins cu orchestra complexă a firii deslușește trompetele primăverii ce va să vină, năvălind într-o dimineață peste cringuri, șesuri, cotloane și cetăți, ca un cîrd de iele mult așteptate.

Nu mă înșel prea tare dacă afirm că la fel a năvălit, recent, în lumea amatorilor de fotbal din țara întreagă știrea victoriei dobîndite de „Universitatea" din Cluj. Băieții tineri, care alcătuiesc echipa semicentenară din bătrînul oraș de școli, cărturari și instituții de artă, au reeditat vechile succese ale celui de-al patrulea deceniu, cînd „Haide, U" devenise o lozincă o noastră, chiar a celor nesportivi, deoarece vedeam în grabnica ascensiune și afirmare în arenă a celor unsprezece un semn al vigoarei unite cu inteligența, simbolul primăverii Clujului fremătător de viață nouă.

Sînt, după cum se vede, semne de primăvară în fotbalul românesc: arbitrii au făcut roată în jurul unei mese și și-au examinat metodele, împreună cu conștiința; un club vechi de-o jumătate de veac s-a luptat zmeește pentru a introduce balonul în poarta adversarului; am văzut din goana trenului mai multe arene, care erau direcționate și gătite pentru înfruntările apropiate.

Cine spune că n-are să mai fie primăvară?

George SBÂRCEA

DE 140 DE ANI

Anul acesta, la 10 iunie, se împlinesc 140 de ani de cînd s-a disputat prima ediție a tradiționalei competiții interuniversitare de canotaj: Oxford—Cambridge. Pentru prima oară, în anul 5029, „rameurii" celor două universități engleze și-au măsurat forțele, pe Tamisa din dreptul punctului Henley, un loc pitoresc, care mai tîrziu a devenit un adevărat centru al canotajului academic din Anglia. Atunci, au terminat victorioși studenții de la Oxford. În pofida marelui succes înregistrat, cea de a doua ediție a meciului a avut loc totuși abia peste 7 ani pe traseul Westminster—Putney, în plin centru al Londrei, acolo de unde Tamisa este admirată de pe cheiuri de mii de locuitori ai capitalei engleze. Victoria a fost repurtată de studenții de la Cambridge. O nouă ediție urma să aibă loc în 1831, însă ea nu s-a putut desfășura din motive de forță majoră: Anglia a cunoscut o teribilă epidemie de holeră. În sfîrșit, de-lungul celor 140 de ani au fost programate 114 ediții.

Cooperativa „DESERVIREA"
Aveți de organizat reuniuni familiale, onomastici, nunți sau alte petreceri?
Vreți să vă asigurați din timp mijloacele de servire a musafirilor sau invitaților?
NU VĂ FACEȚI GRIJI

Cooperativa „DESERVIREA" ÎNCHIRIAZĂ
prin unitățile sale din București:
Calea Rahovei nr. 212, sectorul 6, Calea Dudești nr. 73, sectorul 4, Calea Griviței nr. 195, sectorul 3, Calea Șerban Vodă nr. [illegible], sectorul 5, Șos. Mihai Bravu nr. 23, sectorul 3, Șos. Pantelimon nr. 193, sectorul 2, Str. Viilor nr. 192, sectorul 2, Str. Smîrdan nr. 30, sectorul 4
o gamă variată de veselă și alte articole de uz casnic, la un preț foarte convenabil.
Vă rugăm adresați-vă cu încredere unităților cooperativei.

RĂSPUNDE Don Poștaș

GABRIELA PISTEA, BUCUREȘTI. 1) „Open", în englezește, înseamnă „deschis". Prin turnee „open", la tenis, se înțeleg competițiile la care au acces atît jucătorii amatori, cît și cei profesioniști. 2) Ce diferență este între tenis de masă și ping-pong? Nici una. Este unul și același sport. Ping-pong este denumirea lui inițială (folosită și acum, în unele țări), iar tenis de masă este ca să spunem așa, titulatura lui modernă.

GHIOCEL CONSTANTINESCU, PLOIEȘTI. Tema dv. favorită: „Trofeul Petschowschi pentru public". Să facem, deci, loc, noului dv. catren:

Copilul arbitrului de centru
Tăticul meu are-o putere...
Doar fluieră și... pică mere.
Azi l-am rugat: „Of, bun matale,
Mai fluieră și [illegible]!"

PETRANI, BUCUREȘTI. În paginile noastre de „magazin" facem loc, din cînd în cînd, cu plăcere, unei schițe sau povestiri literare, deși aceasta însemnează un mare consum de spațiu. Dimensiunile unei nuvele de 26 de pagini, cum este „Mexico 70", depășesc însă posibilitățile noastre de... cazare. Vă ținem, deci, manuscrisul la dispoziție.

GHEORGHE POP, CLUJ. 1) Universitatea Cluj n-a cîștigat niciodată campionatul țării la fotbal. În schimb, a... retrogradat de două ori. Asta a fost mult mai ușor! 2) Naționala noastră de juniori joacă direct în turneul final U.E.F.A., care se va desfășura în mai, în R.D. Germană.

NELU BOBARU, BRĂTĂȘANI. 1) Caricaturistul N. Claudiu a fost sportiv de performanță: la rugby și la tenis de masă. Ca rugbyst, a ajuns pînă în lotul național. Dacă l-ați cunoaște, n-ați avea nici un fel de îndoială în această privință! 2) Credeți că nu ajunge adresa: Steagul roșu Brașov?

ION SOLBA și RICU IDEL BUCUREȘTI. Înainte de a juca la Dinamo București, Cornel Popa a activat la Dinamo Bacău (pînă în 1956). În națională a debutat la 26 octombrie 1958, în acel meci cu reprezentativa Ungariei, pierdut de noi cu 2—1 (am condus cu 1—0, pînă în min. 76 !), cînd Dinulescu a fost eliminat, nemotivat, de pe teren de către arbitru, echipa noastră fiind pusă, astfel, în situația de a continua jocul în 10 oameni. Popa n-a jucat în partida cu Suedia, disputată în 1956, în acea perioadă neștiind de el decît, cel mult... rudele și prietenii. În scurt timp, el avea însă să devină unul dintre jucătorii de bază ai lui Dinamo București și ai echipei naționale.

Ilustrații: N. CLAUDIU

PREMIILE ÎNTREGI ȘI SFERTURI ALE TRAGERII SPECIALE LOTO A PRIMĂVERII din 4 aprilie 1969

EXTRAGEREA I:

Categoria I: 1 variantă a 79.264 lei și 1 variantă a 19.816 lei; categoria a II-a: 5 a 25.846 lei și 3 a 6.461 lei; categoria a III-a: 122 a 1.336 lei și 105 a 334 lei; categoria a IV-a: 403 a 525 lei și 275 a 131 lei; categoria a V-a: 884 a 284 lei și 646 a 71 lei.

Premiul de categoria I întreg a fost obținut de participantul Pătuleanu Florea din București.

EXTRAGEREA a II-A:

Categoria A: 2 variante a 199.972 lei și 1 variantă a 49.993 lei; Categoria B: 5 a 32.125 lei și 2 a 8.031 lei; categoria C: 15 a 9.299 lei și 16 a 2.324 lei; categoria D: 2.123 a 100 lei și 2.930 a 25 lei.

Premiile de categoria A întregi au fost obținute de Pop Clara din B. Mare și Chivulescu Ion din Ploiești.

EXTRAGEREA SUPLIMENTARĂ

Categoria L: 6 variante (4 autoturisme Dacia 1100 și 2 autoturisme Moskvici 403); categoria M: 133 variante a 400 lei și 96 variante sfert a 100 lei, plus 4 autoturisme (2 Skoda 1000 M.B. și 2 Trabant 601) prin tragere la sorți, rămase de la categoria L; categoria N: 470 a 100 lei și 339 a 25 lei; categoria O: 831 a 40 lei și 553 a 10 lei.

EXTRAGEREA SPECIALĂ

Categoria T: 2 autoturisme Moskvici 408; obținute de Dăscălescu Petre din Galați și Știrbu Nicolae din București; categoria U: 5 autoturisme Skoda 1000 M.B., obținute de Popa Zaharia din Cluj, Nedelescu Andrei din Giurgiu, Mocanu Valeriu din Urziceni, Marinescu Dan Virgil și Albuțiu Elena din București; categoria V: 22 excursii Italia, Iugoslavia și Ungaria; categoria X: 35 excursii Italia, Iugoslavia și Ungaria; categoria Z: 2752 variante a 100 lei plus 13 excursii prin tragere la sorți în Italia, Iugoslavia și Ungaria (excursiile sînt rămase de la categoriile V și X)

Tragerea la sorți de la extragerea suplimentară categoriile L și M cît și a celor 13 excursii rămase de la categoriile V și X, va avea loc miercuri 16 aprilie 1969 în București.

SINGUR PRINTRE STRĂINI...

Viața romanțată a lui Toma Aurel

II. „PAPA LECLERC" ARE RĂBDARE...

Toma Aurel își reia pregătirile. Se antrenează acum la „papa Leclerc" și acesta nu-l menajează de loc. **„Boxul e cea mai grea meserie, spune Papa. Trebuie să fii tare. Nu te cruță nimeni".** Carnera — înainte să intre în posesia titlului — l-a trimis pe Ernie Schaaf cu o teribilă stîngă la maxilar, nu în lumea viselor, ci direct pe lumea cealaltă! Lupta greilor e de o ferocitate extremă. Max Baer îl execută pe Max Schmelling prin k.o. tehnic în repriza a X-a și cînd află că Primo Carnera a intrat în posesia titlului suprem declară: **„Îl voi trimite la dentist. Voi mătura ringul cu Carnera ăsta". Peste un an, se va ține de cuvînt!**

În aprilie 1934, Toma Aurel și Leclerc traversează Canalul Mînecii. Sosesc la Manchester pentru întîlnirea cu Jacki Brown. La cîntar asistă 1 500 de spectatori. Brown îl lasă vorbă lui Toma că are greutatea de 51,800 kg. Leclerc cere verificarea greutății. Jakie e adus după o jumătate de oră. Stupefacție. Britanicul cîntărește 52,200 kg. Toți așteaptă verdictul lui Toma. Acesta își mai privește odată adversarul, Jackie îl întrece cu un cap. **„Nu-i nimic, mă bat"**, încuviințează Toma, zîmbind. Jackie, impresionat de gest, îi întinde mîna, cavalerește. Lupta lor începe într-un tempo infernal. Se schimbă lovituri de o duritate formidabilă. Toma atacă mereu, dar Jackie manevrează direct cu multă îndemînare. Ritmul e tot mai sufocant. Spectatorii sînt în picioare. Toma Aurel, cu un splendid efort, cîștigă detașat ultima repriză, dar decizia e acordată lui Jackie Brown! Acesta e primul care-l felicită pe Toma, urmat de campionul englez Jeck Mc. Avoy. Leclerc oftează ștergîndu-i pe Toma cu buretele. **„Ți-am spus eu. În Anglia nu poți cîștiga decît prin k.o.!.**

Toma Aurel se desparte de Leclerc. Pleacă în țară să-și satisfacă stagiul militar. Pe peronul gării, „papa" îi îmbrățișează emoționat: **„Nu neglija antrenamentele. Eu am răbdare. Te aștept, ca să cucerim titlul european. Au revoir!"**

Peste două zile, Parisul e martorul unui scandal imens. Al. Brown, celebra „perlă neagră", consimte să-l înfrunte pe Humery, suportînd un handicap de 5 kg! Brown nu poate evita loviturile dure ale adversarului, uzează de obstrucții și arbitrul îl descalifică. Spectatorii, aceiași spectatori care îl purtaseră de atîtea ori în triumf, năvălesc spre ring încercînd să-și linșeze fostul favorit. Brown încasează o porție zdravănă și abia își salvează pielea, retrasîndu-se în tribuna ziariștilor. **Grandeur et décadence...**

La București, Toma Aurel se antrenează seara la C.F.R. cu Umberto Lancia. După un meci nul cu Gh. Ripeanu, el intră în posesia titlurilor la categoriile cocoș și pană, întrecîndu-i pe Ion Gorun și Lucian Popescu. Toma Aurel a devenit „lider" la trei categorii!

Peste ocean are loc „lupta anului": Primo Carnera — Max Baer. „Monstrul sicilian" numără 28 de ani și 125 de kg. Cu cinci zile înainte de meci se răspîndește zvonul că italianul a fost asasinat de gangsteri, dar pînă la urmă totul se dovedește a fi un bluff publicitar. Max Baer, „clownul din California", e mai tînăr cu trei ani și mult mai ușor. 95 kg. Dempsey s-a ocupat personal de pregătirile lui, a făcut cu el la mănuși și declară **„Baer are o dreaptă formidabilă și o rezistență proverbială".**

Frumosul Maxie e artist profesionist pe Broadway și mărturisește jurnaliștilor că dansul îl ajută de minune și în ring. 80 000 de spectatori sînt prezenți în jurul careului magic și printre ei sînt identificate toate stelele boxului și filmului american: Tunney, Willard, Dempsey, Jack Johnson, Bing Crosby, Joan Crawford etc. Chiar din prima repriză, Baer îl surprinde cu garda deschisă pe italian și îl trimite cu o dreaptă la podea. Baer are meciul în mînă și **„îl pîcălește pe Carnera, îl amenință, îl injură și îl rîde-n nas", transformîndu-l într-un sac de nisip.** În rundul 10, Carnera vrea să abandoneze, dar secunzii nu-l lasă. Rundul 11 durează însă numai 2,16 minute! Carnera plonjează încă de două ori la podea și celebrul arbitru Donovan oprește lupta, proclamîndu-l pe Max Baer **campion mondial. Entuziasmul e formidabil.** Sute de scaune sînt rupte în bucăți și pălăriile zboară prin aer. Italianul e internat la spital cu două fisuri la coaste și piciorul luxat. Max Baer declară radios: **„Carnera e de o stîngăcie evidentă. N-a mai întrebuințat obișnuitele lui trucuri: să calce pe picior sau să dușmănească a usturoi. L-am tăvălit de atîtea ori că nu-i mai ardea de glume".** (Carnera a fost de 18 ori down)

Toamna anului 1935. După un meci nul cu fostul campion al Belgiei Francois Matchens, Toma Aurel e provocat de Gh. Popescu să-și apere titlul la categoria pană, la Ploiești. Toma nu ezită, dar stînga lui Gheorghiță îi sicilie tot timpul și cedează. Cei trei judecători (Murgășanu, Cantuniari și Alexandrescu) acordă victoria — meritată — lui Gheorghe Popescu. Din trei titluri naționale, Toma Aurel mai păstrează acum două (la muscă și cocoș). Dar le va pierde apoi și pe ele la masa verde, plecînd în Franța fără nici un galon pe umeri, dar cu o disperată hotărîre de a se impune pe plan european. Tomiță are 24 de ani și știe foarte bine ce fel joacă în box vigoarea tinereții.

Leclerc îl așteaptă la Paris cu același surîs blînd, încrezător: **„Acum să ne punem serios pe treabă, mon ami!".**

„La ville lumière" găzduiește și un oaspete ciudat, pe „Colosul Carpaților", Gogea Mitu, un român cu o statură herculeană: 2,22 metri înălțime și 140 kg greutate! Umberto Lancia vrea să pună în valoare această masă de carne. Gogea Mitu a boxat la București cu italianul Grizzu

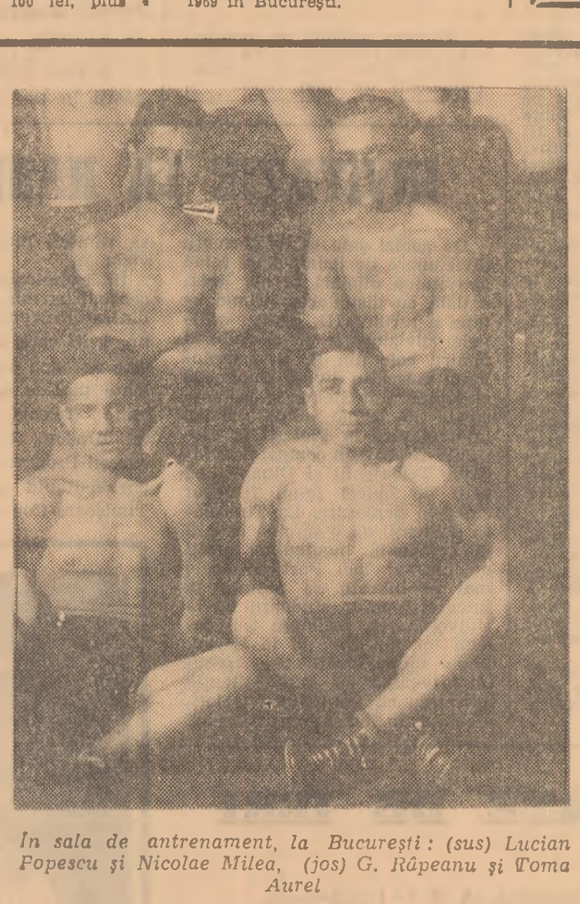

În sala de antrenament, la București: (sus) Lucian Popescu și Nicolae Milea, (jos) G. Râpeanu și Toma Aurel

și cu Dumitru Pavelescu, încheind rapid socotelile cu amîndoi. I-a „pocnit la mir" — cum se exprima Gogea Mitu — lăsîndu-i lați pe ring chiar din prima repriză. I Jeff Dickson, mirosind o afacere grasă, l-a solicitat pentru Paris. Gogea Mitu provoacă senzație cu impozanta sa statură și Carrera e taxat acum drept puști pe lîngă acest munte de om. „Colosul Carpaților" se antrenează la Wagram cu Toma Aurel, Milică Theodorescu, Gh. Covaci, Sandu Ion, Oscar Wexu, Gherase și Lancia. Masa lui de prînz se compune din: **„două cotlete zdravene de vacă, trei „chateau-briand"-uri, trei pui, cinci salate, o duzină de „petits suisses", șase banane, șase portocale și patru litri de vin.** Seara se mulțumește cu mai puțin: **„trei supe, două bucăți de pește, o omletă din 12 ouă și patru porții de compot".** Dickson e disperat, căci trebuie să achite notele de la restaurant. După o penibilă exibiție cu Sanga (o parodie Pat și Patachon), managerul parizian îl expediază pe Gogea Mitu la bîlci, ca număr de senzație. Peste cîteva luni colosul, bolnav de plămîni, se reîntoarce la București unde moare.

Românii de la Paris nu duc lipsă de meciuri. Sandu Ion îl bate pe Lorenzoni, Gh. Covaci pe Revaud, Milică Theodorescu pe Piquarel, iar Gherase termină la egalitate cu Champagne.

Milică Theodorescu scrie prietenilor din București: **„Aici nu sînt boxeri de mîna a treia. Aici toți se bat ca niște cîini. Nu te lasă o clipă să-ți tragi răsuflarea, Tomiță impune respect tuturor. Cota lui e acum de 7—1".**

Într-o seară, la Wagram, Leclerc îi spune lui Toma: **„Te bați la Central cu Sanchez în meci vedetă!"** Romînul ridică nepăsător din umeri: **„Très bien!"** E totuși puțin neliniștit. A asistat la meciul Thill-Brouillard, care a degenerat într-o încăierare sălbatică, o culme a violenței. Era în vestiar cînd Brouillard a fost cărat din ring, pe brațe, ca un sac. Cînd i se scoteau bandajele a întrebat: **„dar meciul... meciul nu mai începe odată?".** Asta la o jumătate de oră după ce pierduse prin k.o. tehnic!

Leclerc are dreptate: **„Aici nu te cruță nimeni. Trebuie să fii tare".** Obsedat de aceste cuvinte, Toma lovește și mai năpraznic sacul de nisip, își dublează viteza loviturilor. Sparring-partnerii, uluiți de mitraliera micului cocoș se ascund în mănuși: **„Hélas... il est fou!"**

Sanchez e „batailleurul" care nu știe să facă pasul înapoi. I-a învins de curînd pe Finnigham și pe Eugène Huat. Iată-l! A apărut pe ring. Îl privește pe Toma drept în ochi, arogant, sfidător. **„Unul din noi trebuie să cadă",** îi spune el românului, în timp ce arbitrul le face ultimele recomandări. Se repede apoi ca o fiară, decis să termine repede, dar e uluit. Nici Toma Aurel **nu face pas înapoi!** Sanchez revine, plasează o nouă serie. Toma blochează și răspunde cu vîrf și-ndesat. Spectatorii urlă de parcă au căpiat. De mult n-au mai pomenit o astfel de avalanșă de lovituri de la primul sunet de gong. Sfătuit de seconeur, Sanchez renunță la „forță" și încearcă să ducă lupta de la distanță. Garda lui Toma e însă etanșă. Iar contrele sale, necruțătoare. De unde atîta energie în romînașul ăsta? Sanchez n-are timp să reflecteze bine căci se trezește cu arcada spartă. Orbit de sînge și de furie, se repede iarăși la atac, dar Toma îl pîndește și-l descumpănește cu serii rapide, necruțătoare. Sanchez gîfîie. Toma zîmbește. Știe că adversarul a terminat rezerva. Disperat, Sanchez îl izbește sub centură. Toma se crispează de durere, dar cu un imens efort revine în atac. Îi înghesuie pe Sanchez în corzi și-l pedepsește fără cruțare. **Gîfîie» „Na, dacă nu ești cinstit, na, să mă ții minte".**

Spectatorii sînt în delir. Toma Aurel și-a încununat palmaresul cu încă o biruință.

George MIHALACHE

Capitolul viitor: „SERIA DE AUR" A VICTORIILOR.

sportul

la Snagov, în mijlocul „tricolorilor" pentru meciul de la Atena

PALMARES: ROMÂNIA — GRECIA

În 37 ani, echipele naționale ale României și Greciei s-au întîlnit de 10 ori, de cîte patru ori pe teren propriu și de două ori pe teren neutru.

Palmaresul este favorabil echipei noastre:

Jocuri disputate	10	Jocuri pierdute	0
Jocuri cîștigate	8	Goluri marcate	32
Jocuri nule	2	Goluri primite	11

Pentru a reaminti cele 10 dispute, le redăm mai jos în ordinea în care s-au desfășurat:

I. 25 mai 1930
ROMÂNIA — GRECIA la București 8—1 (3—1), „Cupa Balcanică".
Au marcat: Wetzer I (cinci goluri), Vogl, Rafinschi și Dobai cîte un gol.

II. 29 noiembrie 1931
ROMÂNIA — GRECIA la Atena 4—2 (2—2), „Cupa Balcanică".
Au marcat: Bodola (trei goluri) și Sepi II.

III. 28 ianuarie 1932
ROMÂNIA — GRECIA la Belgrad 3—0 (3—0), „Cupa Balcanică".
Au marcat: Ciolac, Schwartz și Bodola.

IV. 6 iunie 1933
ROMÂNIA — GRECIA la București 1—0 (1—0), „Cupa Balcanică".
A marcat: Dobai.

V. 26 decembrie 1934
ROMÂNIA — GRECIA la Atena 2—2 (2—1), „Cupa Balcanică".
Au marcat: Dobai și Ciolac.

VI. 24 iunie 1935
ROMÂNIA — GRECIA la Sofia 2—2 (2—2), „Cupa Balcanică".
Au marcat: Bodola și Gruin.

VII. 17 mai 1936
ROMÂNIA — GRECIA la București 8—2 (2—1), „Cupa Balcanică".
Au marcat: Bodola (două goluri), Schwartz (două goluri) și Dobai.

VIII. 16 iunie 1957
ROMÂNIA — GRECIA la Atena 2—1 (1—1), Campionatul Mondial.
Au marcat: Ene I și Ozon.

IX. 3 noiembrie 1957
ROMÂNIA — GRECIA la București 3—0 (0—0), Campionatul Mondial.
Au marcat: Petschowschi, Tătaru și Cacoveanu.

X. 8 martie 1967
ROMÂNIA — GRECIA la Atena 2—1 (1—1), amical.
A marcat ambele goluri Ion Ionescu.

Unul din membrii echipei noastre de reportaj a preferat banca rezervelor pentru discuția cu doi dintre „tricolori": Mocanu și Anca.

INTERLOCUTORI—JUCĂTORII

- Fracheța lui Mocanu și Anca
- Gornea: *„Răducanu merită să fie titular"*
- Remarcile critice ale portarului giulești
- *„Apărarea e mai bună decît cea care a evoluat pe Wembley"* — opinează Sătmăreanu
- Dinu: *„La Atena va trebui să pasăm foarte mult"*
- Nemulțumirea lui Ghergheli
- *„Va trebui să fiu inepuizabil"* (Năsturescu)

Vineri dimineață, la ora 10,45 cînd mașina redacției noastre pătrundea pe poarta complexului sportiv de la Snagov, componenții lotului efectuau, sub atenta supraveghere a antrenorilor Angelo Niculescu și Emerich Vogl, precum și a medicului D. Tomescu, exerciții de gimnastică. Împărțiți apoi în două echipe — „galbenii" și „roșii" — selecționabilii dispută un pasionant meci de baschet.

După acest program relaxator, urmează baia și un scurt program de odihnă pînă la masa de prînz. Profităm și noi de prilej pentru a solicita selecționabililor scurte declarații. Luînd la rînd camerele de la etajul I al căminului (la parter locuiesc componenții lotului de tineret, care se pregătesc pentru partida cu selecționata similară a Italiei), nimerim mai întîi la Mocanu și Anca. Cei doi (temporar) colocatari vor figura, se pare, ca rezerve pentru meciul de la Atena, dar ei nu contestă justețea deciziei antrenorilor. **„Deleanu deține o formă mai bună la ora actuală, recunoaște cu franchețe fundașul ploieștean. Eu am trecut, în perioada 22 martie — 5 aprilie, printr-o sesiune de examene** (n.r. Mocanu urmează cursurile fără frecvență ale anului I la I.E.F.S.) **care m-a solicitat intens la studiu și care a influențat pregătirea mea sportivă. Nu-mi rămîne decît să-l doresc colegului meu din Iași o comportare cel puțin la nivelul atins pe Wembley, în fața campionilor mondiali". „Formînd același cuplu de mijlocași și în echipa lor de club, Ghergheli și Dinu se cunosc reciproc, se înțeleg mai bine în joc și, evident, randamentul lor în meciul de la Atena va fi superior,** ne spune, la rîndul său, Anca. **În plus, ei au și o experiență mai mare decît a mea în partidele internaționale. În ceea ce mă privește, eu sînt încă destul de tînăr și deci pot spera să mai joc în echipa națională".**

Intrat apoi în camera celor doi „utiști" — Gornea și Domide — aveam să remarc același accent de sinceritate și la portarul arădean. Simțindu-se încă rănit în amorul său propriu de pe urma valului de critici ce i-au fost adresate în toamna trecută — pe care el le consideră exagerate și, pe alocuri, chiar nefondate — Gornea are însă tăria de a mărturisi: **„Răducanu merită să fie titular în națională. Iese mai bine decît mine la centrări și, în general, are o autoritate mai mare în poartă".**

Următorul interlocutor este chiar Răducanu, revenit în națională după o absență care i se datorește în exclusivitate: **„Am muncit foarte serios în ultima vreme și pot spune că și evoluția remarcabilă a echipei mele de club m-a ajutat să ajung la forma actuală".** În privința jocului prestat de lotul național în cele două partide, de la Istanbul și Timișoara, Răducanu are unele remarci critice asupra colaborării dintre apărătorii noștri. **„Zona centrală din fața porții e uneori descoperită,** ne spune el, **fiindcă colegii mei din apărare nu conlucrează suficient. Cînd Boc acționează ca liber, Dan rămîne întotdeauna singur între doi adversari, deoarece mijlocașii nu prea vin înapoi, să-i ajute".** (n.r. rămîne ca cei doi antrenori să aprecieze justețea acestor observații și, în cazul cînd ele se dovedesc reale, să ia măsuri de îndreptare).

Regretînd absența fortuită a lui Radu Nunweiller, Sătmăreanu se declară, totuși, satisfăcut de randamentul compartimentului defensiv în noua sa componență. **„Reintrările lui Răducanu și Dan** — ne spune el — **fac ca apărarea să fie acum mai bună decît aceea care a jucat pe Wembley. Cu Boc puțin retras și Dinu sau Ghergheli în fața fundașilor centrali sper că ne vom descurca bine la Atena. Bineînțeles,** a adăugat Sătmăreanu, **nu trebuie să ne rezumăm la un joc de apărare, să-i lăsăm pe adversari să ne domine, ci să acționăm și ofensiv".**

O părere oarecum deosebită de a lui Sătmăreanu în privința alcătuirii liniei de apărare am desprins din discuția cu Dinu, care ne-a lăsat impresia (deși n-a afirmat acest lucru) că ar fi preferat să joace ca fundaș central, alături de Boc, ca la Londra. El s-a declarat, totuși, satisfăcut și de noul rol pe care va fi pus să-l interpreteze. „Pentru aceasta, ne-a spus el, am avut nevoie de o perioadă de aclimatizare și mulțumesc colegilor mei, ca și antrenorilor, că m-au ajutat să o trec cu bine. Este adevărat că și eu, ca toți ceilalți colegi de echipă, am fost lipsit de prospețime în ultimul meci, de la Timișoara. Programul foarte încărcat și condițiile grele de joc ne-au creat o stare de evidentă oboseală. Perioada aceasta de o săptămînă pe care o petrecem la Snagov va fi, însă, suficientă pentru refacere, astfel ca la Atena randamentul nostru să fie cel mai bun. Va trebui, în meciul de miercuri, să pasăm foarte mult între noi pentru a-i scoate pe greci din ritm. Tonul paselor trebuie dat chiar de la portar și fundașii centrali, evitîndu-se bubuirea mingilor la ieșirea din apărare".

Făcînd o opinie oarecum separată, Ghergheli (cu corectitudinea și sinceritatea care-l caracterizează) nu se arată prea mulțumit de forma în care se află și de rolul pe care, probabil, îl va avea în cadrul echipei. **„Accidentul suferit înaintea meciului cu Anglia,** ne-a declarat el, **m-a împiedicat să fac o pregătire temeinică în iarnă. Cred că, în ce mă privește, am intrat prea repede în ritmul a două meciuri pe săptămînă (miercuri și duminică), deși mie îmi place acest ritm. Așa îmi explic de ce atît în partida de la Timișoara, cît și în alte meciuri, în ultimele 45 de minute n-am mai fost atît de viu, de activ. Pe de altă parte, în echipa de club am un rol deosebit față de cel care mi se cere în națională. Îmi va fi greu să mă manifest în joc și ca coordonator și, totodată, să anihilez pe unul din virfurile de atac ale gazdelor, în speță pe Papaioanu.**

Deleanu nu se găsește printre evidențiați după verificarea cu Vojvodina. Poate o să-i ofere prilejul partida de la Atena

Mă străduiesc, însă, în aceste zile, să mai prind ceva forță pentru a face față situației. Cunoscîndu-mi și posibilitatea de a mă mobiliza la maximum în meciurile cu miză, în care de obicei, randamentul meu a fost superior, sper să nu dezamăgesc nici miercuri".

Pe Năsturescu l-am găsit în camera sa, ascultînd muzică. „Mă bucur foarte mult, ne-a spus el mai întîi, că voi avea prilejul să joc din nou alături de Ion Ionescu, împreună cu care am gustat paharul atîtor satisfacții sportive". Întrebîndu-l cum vede jocul său, Năsturescu a precizat: „Va trebui să fiu inepuizabil pe teren, să ajut cît voi putea și apărarea, așa cum fac și în echipa de club. În situațiile de atac, va trebui să mă concentrez foarte mult pentru a pune în valoare, prin centrările mele, eficacitatea săriturilor la cap ale lui Dumitrache. Bineînțeles, însă, că voi căuta și eu să dau gol".

Mai rezervat și mai lapidar în declarații decît cellalți cocchipieri, Dumitrache ne-a spus: „Mă bucur că voi putea avea alături de mine un jucător de valoarea și cu experiența lui Ionescu. Cred că o să ne înțelegem bine în joc, pentru a putea constitui un pericol real la poarta adversarilor noștri".

Dialog cu Angelo Niculescu

După dialogul purtat joi în avionul de la Timișoara, cu Angelo Niculescu, în ziua următoare ne-am aflat din nou față-n față cu antrenorul echipei naționale. Același interlocutor și parcă, totuși, altul: mai calm (după o zi petrecută în liniștea Snagovului), mai optimist...

— Analizînd, mai la rece, jocul de verificare cu Vojvodina și luînd ca etalon de apreciere repriza I, cred că nu sînt chiar atîtea motive de îngrijorare, ni se destăinuia Angelo Niculescu. Comparativ cu „Istanbulul", echipa noastră a acționat mai organizat, apărătorii au manifestat o mai mare siguranță datorită colaborării mai eficiente; de altfel, în general, formația a arătat o mai bună coeziune. Și aceasta — repet — datorită modului în care a înțeles Ghergheli să îndeplinească, în această parte a jocului, rolul de coordonator.

— Nu apreciați că sarcina dublă, de mare răspundere — marcaj strict la unul din vîrfurile adverse, în situațiile de apărare, apoi coordonator cînd echipa noastră se află în posesia mingii — a dus la căderea lui Ghergheli și, implicit, a echipei, la puțin timp după reluare?

— Nu, nu cred. Pentru simplul motiv că, spre deosebire de alte dăți, Ghergheli își va micșora raza de acțiune în ofensivă, rezumîndu-se doar la dispecerat. De altfel, avînd, de astă dată, două vîrfuri centrale, Ion Ionescu și Dumitrache, nu va mai fi necesar să se intercaleze și Ghergheli în atac.

— Apropo de noul cuplu al înaintașilor centrali. Ce spune Dumitrache? Îi surîde colaborarea cu Puiu Ionescu?

— Dumitrache e de părere că nu-i va fi greu să se înțeleagă cu un jucător tehnic și plin de fantezie cum este ex-rapidistul. El e convins că amîndoi vor putea lega o serie de acțiuni în careul advers, pe care apoi să le concretizeze.

— Dar dv., ce spuneți?

— Personal, cred că cuplul acesta, asupra căruia ne-am oprit după atîtea încercări (și în care numai Dumitrache a corespuns), își va putea face datoria. Ambii sînt jucători de clasă, ambițioși și dotați cu un dezvoltat simț al golului.

Și, apoi, nu este Ion Ionescu acela care, la ultima confruntare Grecia - România (n.n. 8 martie 1967), a înscris două goluri?

Este un fapt care ar putea mări încordarea în tabăra adversarului nostru.

Nu spuneam noi — în introducerea dialogului — că antrenorul echipei naționale ni s-a părut, de astă dată, mai optimist?...

A sosit Ion Ionescu...

Ieri după-amiază, a sosit la București, cu cursa TAROM din direcția Frankfurt pe Main, Ion Ionescu...

Așteptat la aeroport de o mulțime entuziastă de admi-

ratori, care l-au purtat pe brațe minute în șir, Ion Ionescu, revenit în Capitală după o absență de 9 luni, ne-a încredințat următoarea declarație: *„Sînt fericit că apăr din nou culorile țării! Trebuie să recunosc — deși nu mai sînt la vîrsta înflăcărărilor juvenile — că am fost foarte emoționat de includerea mea în echipa reprezentativă. Încă din momentul cînd am aflat de prezumtiva utilizare la Atena, meciul cu Grecia a devenit preocuparea mea nr. 1. Cu cîteva zile în urmă am fost însă foarte îngrijorat aflînd că Dumitrache este accidentat și că Sătmăreanu este bolnav de gripă. Ultima convorbire telefonică avută, însă, vineri, cu familia, m-a liniștit: toți selecționabilii — mi s-a comunicat — sînt apți de joc!*

În ce mă privește, în ciuda înfrîngerii Alemanniei în ultima partidă din „Bundesliga", specialiștii vest-germani apreciază că sînt într-o formă deosebită. Din punct de vedere fizic mă simt excelent, durerile la coapsă, care m-au ținut atîta timp pe tușă, rămînînd de domeniul... amintirii. Ce-aș putea să mai adaug? Vreau ca echipa României să fie întîmpinată la revenirea în țară de iubitorii fotbalului așa cum am fost eu astăzi. Asta înseamnă, desigur, o victorie sau măcar un meci nul! Ne-o cere tradiția și — înainte de toate — ne-o cer..."

Și Puiu Ionescu a arătat cu mîna în direcția sutelor de suporteri care, asemenea multor alți, își leagă atîtea speranțe de meciul de miercuri.

Dumitrache - apt de joc

Medicul lotului, DUMITRU TOMESCU, este recunoscut pentru sobrietatea sa, pentru ponderea... farmaceutică a oricărora dintre afirmațiile sale, chiar și a celor care ies din perimetrul medicinei.

În cazul de față, opiniile pe care i le-am solicitat „omului în alb", care poartă grija tendoanelor și articulațiilor lui Dumitrache et. comp., au avut caracterul cel mai profesional, au fost, să nu ocolim termenul, autentice AVIZE asupra sănătății purtătorilor speranțelor noastre la Atena.

Iată ce am aflat de la doctorul Tomescu. De o condiție fizică excelentă se bucură Răducanu, Dan, Boc, Deleanu, Ghergheli, Năsturescu, Anca și Tufan; mulțumitor (din punct de vedere al testelor medicale) se prezintă Dinu, Lucescu, Gornea, Hălmăgeanu și Dembrovschi; Domide și Sătmăreanu, care au fost gripați, mai au încă o stare astenică postgripală, care va fi eliminată prin tratament vitaminic; Dumitrache, accidentat în ultima săptămînă, a făcut antrenamente pentru segmentele sănătoase — crosuri, gimnastică —, iar segmentul afectat (membrul superior sting) este refăcut în proporție de 99 la sută. Miercuri, nu este nici o îndoială, Dumitrache va fi apt de joc!

Un ultim aspect ar fi acela al lipsei de prospețime a unora dintre selecționați, urmare a unei oboseli incipiente a sistemului nervos, ca o consecință a acumulărilor cantitative nervoase din campionat. Opinia doctorului Tomescu este că repausul activ în condițiile de la Snagov — aer, soare, liniște — va avea ca efect eliminarea acestui nedorit simptom.

DAN DESPRE BOC ȘI...

Sandu este un jucător foarte talentat, care-și interpretează bine, uneori chiar foarte bine, rolul de „libero".

Personal, îl apreciez mult și-mi place jocul lui. Dar, pentru că există, totuși, un „dar", pe care nu l-am ocolit nici în discuțiile mele cu Boc, aș vrea să spun că sînt cazuri cînd colegul meu joacă excelent 89 de minute, dar într-un singur minut dă totul peste cap sau își compromite parțial reușita. Este minutul în care Boc își permite cîte un artificiu gratuit.

După meciul de la Atena, îi doresc și îmi doresc să nu se vorbească despre „minutul lui Boc"...

Am încredere în coechipierul meu și sînt sigur că miercuri va DA pe teren tot ce poate, luptînd pînă la ultima picătură de energie pentru apărarea culorilor României!

...BOC DESPRE DAN

Cu Dan în echipă ești, pe de o parte, mai liniștit, pe de alta, angajamentul lui — fizic și psihic — este molipsitor, te înflăcărează, te obligă să trăiești ca și el un meci, să lupți — pînă la capăt — alături de el.

Să vă spun, deci, că am toată încrederea în el mi se pare un lucru aproape de prisos...

Dan este Dan!

La Atena trebuie să fim toți ca el (în orice caz să căutăm acest lucru), trebuie să fim un... zid în apărare, care să tempereze și să oprească năvala binecunoscută a înaintașilor greci.

Nu știu ce aș putea să vă mai spun? Cu Dan alături mă duc la... luptă cu toată încrederea! Asta e totul!

Joc la două... panouri

MERGEȚI PE ACROPOLE!

Un meci este printre altele și o confruntare pe planul voinței. Unsprezece vreri, împotriva altor unsprezece vreri. Rezistența la oboseală, tehnica și tactica sînt mătănii înșirate pe axul voinței. Cînd primele sînt aproape egale, totul depinde de tăria axului. Atîtea verificări au făcut din această idee, un postulat.

Acum cînd au mai rămas doar 3 zile pînă la ceasul luptei sportive care se va încinge la poalele Acropolei e prea tîrziu ca să mai vorbim despre valențele voastre neutilizate, sau greșit asamblate de către antrenor. A mai rămas timp numai pentru fortificare și acordarea voințelor. Știu că nu vă plac acele ședințe premergătoare la care vine cineva, altcineva și încă cineva și vă acoperă sub vorbe mari, convinși că solemnitatea semantică a slovei garantează dimensiunea efectului. Știu de la voi și de lîngă voi că această manieră, ridicată de către unii la rang de floare ruptă din grădina psihologiei, vă crispează vă obosește, vă distrage prin artificiozitate, din fața altarului vostru lăuntric unde v-ați ghemuit gîndurile și nădejdile. Știu, de asemenea, că doriți victoria mai sincer, mai total și mai dezinteresat, decît oricine gata să vă vorbească cu academice argumente despre impera vul ei. V-am văzut într-o plasă deasă de gînduri, prin ochiurile căreia nu veți putea scăpa pînă mîr curi seara. Am simțit firele prieteniei bărbătești ce vă leagă cuget lîngă cuget. Nu mă tem că tricolorii nu-și vor face datoria. Căci ce înseamnă în cazul vostru a-ți împlini menirea? Înseamnă a oferi generos echipei toată energia, știința și credința fiecăruia. Ori, cei ce sînteți acum onorați de tricoul național cunoașteți bine catehismul datoriei. Doar l-ați urmat în repetate și grele circumstanțe.

Nu vă simțiți împovărați, mergeți doar la o luptă sportivă. În ultima vreme, cît a depins de voi v-ați pregătit pentru ea. De aceea veți fi tratați cu o apreciere dreaptă. Porniți deci cu sufletul senin. După istoveala voastră de un ceas și jumătate nimeni nu va crede seacă, ignobila și obișnuita afirmație că „nu ați respectat sarcinile de joc".

Au mai rămas numai trei zile. Aveți nevoie de o atmosferă relaxantă, dominată de liniște, de calm și nu de verbul plat și de nervii porniți în galop al unora pentru care frica a devenit un reflex. O dată ajunși la Atena, mergeți pe Acropole și aplecați-vă fruntile pe tărmul istoriei vechi, unde suflă briza unei fantastice mitologii. Ce loc de reculegere mai stenic poate găsi cineva înaintea unei grele încercări?

PROGRAM

DUMINICA
- dimineața, sondaj medical
- ora 16,30: meci de antrenament cu Progresul-tineret

LUNI
- ora 8: plecarea la aeroportul Băneasa
- ora 10: decolarea avionului special cu destinația Atena

MARȚI
- ora 16,30: antrenament de acomodare, cu o durată de circa 30—40 de minute
- seara: vizionarea unui film

MIERCURI
- dimineața: ședința de pregătire a meciului
- ora 16,30: meciul cu reprezentativa Greciei.

Pagină realizată de: R. BALABAN, C. FIRĂNESCU, Ov. IOANIȚOAIA, G. NICOLAESCU, M. POPESCU, P. VINTILĂ.
Fotografii de: A. NEAGU.

Transformat în pivot, „Tamango" ajunge la coș fără dificultate

De-abia aștept să reintru în linia de atac — pare să spună Dumitrache redactorului nostru

Cărți de vizită

RĂDUCANU NECULA, Rapid, portar, 23 ani, 1,89 m, 91 kg, 3 internațional A, 17 la tineret.

GORNEA GHEORGHE, U.T.A., portar, 24 ani și 6 luni, 1,78 m, 76 kg, 4 A, 6 la tineret, 12 la juniori.

SĂTMĂREANU LUDOVIC, Steaua, fundaș dreapta, 25 ani și 2 luni, 1,85 m, 83 kg, 11 A, 18 la tineret, 22 la juniori.

BOC ALEXANDRU, Dinamo București, fundaș central dreapta, 22 ani și 6 luni, 1,84 m, 78 kg, 5 A, 18 la tineret, 15 la juniori.

DAN COE, Rapid, fundaș central stînga, 28 ani, 1,83 m, 82 kg, 33 A, 5 la tineret, 5 la juniori.

HĂLMĂGEANU BUJOR, Steaua, fundaș central stînga, 28 ani și 2 luni, 1,82 m, 76 kg, 14 A, 20 la tineret, 6 la juniori.

DELEANU AUGUSTIN, Politehnica Iași, fundaș stînga, 24 ani și 7 luni, 1,73 m, 66 kg, 7 A, 1 B, 15 la tineret, 15 la juniori.

MOCANU MIHAI, Petrolul Ploiești, fundaș stînga, 27 ani, 1,77 m, 72 kg, 18 A, 6 la tineret.

GHERGHELI VASILE, Dinamo București, mijlocaș dreapta, 27 ani și 7 luni, 1,71 m, 67 kg, 31 A, 9 la juniori.

ANCA DAN, „U" Cluj, mijlocaș dreapta, 22 ani, 1,82 m, 73 kg, 2 A, 10 la tineret, 6 la juniori.

DINU CORNEL, Dinamo București, mijlocaș stînga, 20 ani și 8 luni, 1,79 m, 70 kg, 6 A, 11 la tineret, 8 la juniori.

NĂSTURESCU CONSTANTIN, Rapid, extremă dreapta, 26 ani și 8 luni, 1,66 m, 65 kg, 5 A, 7 la tineret, 6 la juniori.

DOMIDE FLAVIUS, U.T.A., înaintaș central dreapta, 22 ani și 11 luni, 1,82 m, 74 kg, 3 A, 4 la tineret, 1 la juniori.

DEMBROVSCHI EMERIC, Dinamo Bacău, înaintaș central dreapta, 23 ani și 6 luni, 1,76 m, 68 kg, 4 A, 10 la tineret.

DUMITRACHE FLOREA, Dinamo București, înaintaș central stînga, 21 ani, 1,74 m, 63 kg, 4 A, 15 la tineret, 15 la juniori.

IONESCU ION, Alemannia Aachen — R. F. a Germaniei, fost la Rapid, înaintaș central stînga, 31 ani, 1,70 m, 70 kg, 20 A.

TUFAN MARIN, Farul, înaintaș central stînga, 26 ani și 7 luni, 1,72 m, 71 kg, 2 B.

LUCESCU MIRCEA, Dinamo București, extremă stînga, 23 ani și 10 luni, 1,76 m, 70 kg, 16 A, 7 la tineret, 8 la juniori.

Aseară, în sala Floreasca, 3000 de spectatori i-au aplaudat pe noii campioni de box ai țării

Primul titlu de campion — la Constanța

Categoria semimuscă (pînă la 48 kg): AUREL MIHAI (Farul Constanța, antrenor N. Buză) **b. p. Marin Lumezeanu** (Steaua, antrenori I. Chiriaq și M. Spakov). **Decizia: 5—0. Arbitru în ring: Guido Gesztödi** (Ungaria).

Constănțeanul A. Mihai a îmbrăcat primul tricou de campion pe anul 1969. Disputa sa cu M. Lumezeanu n-a purtat însă amprenta dîrzeniei. Dacă n-au sărit scîntei, aceasta se datorește stelistului, care a dat dovadă de o prudență exagerată. Mihai a intrat între corzi decis să ducă centura la Constanța. În min. 2, el l-a găsit descoperit pe bucureștean, aplicîndu-i acestuia un sec croșeu de stînga la față. Lumezeanu s-a agățat ca să nu cadă și a fost numărat. Era de așteptat ca boxerul bucureștean să riposteze în repriza următoare, dar n-a făcut-o decît abia în ultima, dar și atunci destul de timid. Mihai Aurel a reușit astfel, după doi ani de muncă perseverentă (a fost campion național în 1967), să reintre în posesia titlului.

Noul campion al țării la semimuscă, Aurel Mihai. Fostul campion pe anul 1968: Petre Gane (eliminat în semifinale).

Inceput furtunos, dar...

Categoria muscă (pînă la 51 kg): CONSTANTIN CIUCĂ (Steaua, antrenori I. Chiriac și M. Spakov) **b.p. Constantin Gruiescu** (Steaua). **Decizia: 5—0. Arbitru în ring: Petre Epureanu.**

După două minute de box cu umbra, Ciucă a plasat o directă de dreapta și arbitrul l-a numărat pe Gruiescu. Ostilitățile au fost reluate, dar la o stîngă bine plasată, Gruiescu a poposit pentru a doua oară la podea. În următoarele trei minute situația în ring a fost egală, deoarece Gruiescu, după cele două k.d-uri a evoluat mai aproape de valoarea sa. În ultimul rund, ambii boxeri s-au mulțumit cu schimburi confuze, primele trei minute de luptă rămînînd deci hotărîtoare în acordarea deciziei.

Campion al țării la categoria muscă: Constantin Ciucă (în 1968 tot el a deținut titlul).

Prima surpriză

Categoria cocoș (pînă la 54 kg): AUREL DUMITRESCU (Progresul București, antrenor Lucian Popescu) **b.p. Gabriel Pometcu** (Voința București, antrenor Ion Vasilov). **Decizia: 4—1. Arbitru în ring: C. Chiriac.**

Prima repriză a meciului dintre furiosul stîngaci G. Pometcu și cerebralul A. Dumitrescu a justificat doar în parte așteptările. Pometcu a reușit să obțină un ușor avantaj, în urma unor croșee de stînga expediate de la semidistanță. O dată cu rundul II, începe însă și recitalul de box oferit de A. Dumitrescu, sfătuit bine de antrenorul său din colț, Eschivînd foarte frumos lateralele adversarului său, Dumitrescu l-a „cicălit" permanent pe Pometcu cu directe repetate de stînga. Oprit energic din atac, cu directe și upercuturi de dreapta, Pometcu pierde repriza a doua la diferență mare. În repriza a III-a, el a reușit să plaseze ceva mai multe lovituri, însă nu a refăcut handicapul. Astfel, învingătorul campionului european N. Gîju, spre surprinderea generală, ocupă locul II la ediția actuală a campionatului național.

Noul campion al țării: A. Dumitrescu (Progresul București). Fostul campion — 1968 — Nicolae Gîju (eliminat în sferturi).

Lacrimi de bucurie

Categoria pană (pînă la 57 kg): GHEORGHE PUȘCAȘ (Steaua, antrenori I. Chiriac și M. Spakov) **b.p. Gheorghe Drugă** (Dinamo Brașov, antrenor M. Cerchez). **Decizia: 5—0. Arbitru în ring: Eugenio Grosso** (Italia).

Oricît s-a străduit brașoveanul Drugă, el n-a reușit să-l facă pe Pușcaș să accepte lupta de aproape. Drugă a căutat cu disperare să plaseze puternicele sale lovituri, dar nu i-a reușit aproape nimic. Boxerul de la Steaua s-a deplasat permanent, derutant, punctînd totodată cu directe de dreapta, de o precizie uimitoare. Victoria tînărului Pușcaș este pe cît de nesperată (dată fiind experiența competițională a adversarului său), pe atît de meritată. Știm că, citind aceste rînduri, pe obrazul unui om din Reșița (antrenorul Petre Pop, primul maestru al lui Pușcaș) vor curge lacrimi de bucurie...

Noul campion al țării la categoria pană: Gheorghe Pușcaș. Fostul campion — 1968 — A. Simion (a trecut la semiușoară).

Fără menajamente !

Categoria semiușoară (pînă la 60 kg): CALISTRAT CUȚOV (Dinamo București, antrenori C. Nour și C. Dumitrescu) **b.p. Paul Dobrescu** (Dinamo București). **Decizia: 5—0. Arbitru în ring: Mihai Voiculescu.**

Cei doi colegi de club și de echipă națională au lăsat la o parte presupusele minute de studiu și au început imediat disputa pentru cucerirea centurii de campion. Ei au schimbat o gamă variată de lovituri, au făcut multă risipă de energie și după 6 minute situația era aproximativ egală. În ultima repriză Dobrescu a forțat victoria, dar cîteva atacuri cu capul i-au adus un avertisment — just — din partea directorului de luptă. Cu o directă de dreapta bine plasată, Cuțov l-a obligat pe conducătorul luptei ca, în ultimul minut, să-l numere pe Dobrescu. Victoria lui Cuțov a fost clară și pe deplin meritată.

Campion al țării la categoria semiușoară: Calistrat Cuțov (în 1968 titlul i-a aparținut tot lui).

Nici o schimbare

Categoria ușoară (pînă la 63,5 kg): ANTONIU VASILE (Dinamo București, antrenori C. Nour și C. Dumitrescu) **b. p. Ion Dinu** (Farul Constanța, antrenor N. Buză). **Decizia: 3—2. Arbitru în ring: Victor Popescu.**

Meciul revanșă dintre obișnuiții finalelor, dinamovistul Antoniu Vasile și constănțeanul Ion Dinu, a început fără nici o tatonare. Ambii boxeri au folosit seriile de la semidistanță, în care Antoniu Vasile a fost superior. În repriza a doua, nici o lovitură izolată, nici un pas înapoi, ci numai rafale scurte acceptate reciproc, din care cînd unul cînd celălalt a ieșit în avantaj. În repriza a treia, Antoniu este mai mobil, dar constănțeanul, desfășurînd același box sobru, cîștigă repriza. Însă — per-total — arbitrii judecători l-au preferat pe Antoniu.

Campion al țării la categoria ușoară Antoniu Vasile (în 1968 titlul i-a aparținut tot lui).

Mihai Aurel (dreapta) — un veritabil pachet de mușchi — gata să declanșeze un atac în partida cu Lumezeanu

Liniște deplină

Categoria semimijlocie (pînă la 67 kg): VICTOR SILBERMAN (Steaua, antrenori I. Chiriac și M. Spakov) **b.p. Arpad Majai** (C.S.M. Cluj, antrenor Florea Stanomir). **Decizie: 5—0. Arbitru în ring: Edward Laukedrey (Polonia)**

Disputa, departe de a fi crîncenă, așa cum era de așteptat, s-a desfășurat într-o liniște deplină. Era acalmie și în ring și în sală. Silberman, deși a cîștigat a doua centură din cariera sa sportivă, n-a avut explozia aceea caracteristică, n-a punctat necruțător, așa cum ne obișnuise. El a dominat, e drept, aproape în majoritatea timpului, dar acțiunile sale n-au fost finalizate. Majai s-a prezentat în ring mult mai bine decît la campionatele din 1968. La forța sa recunoscută, el a reușit să adauge mai multe procedee tehnice, cele cîteva directe de dreapta din reprizele a doua și a treia fiind concludente.

Campion al țării la semimijlocie: Victor Silberman (în 1968 titlul i-a aparținut tot lui).

În căutarea tehnicii...

Categoria mijlocie ușoară (pînă la 71 kg): ION GYÖRFFI (Dinamo București, antrenori C. Nour și C. Dumitrescu) **b.p. Ion Covaci** (Dinamo București). **Decizia: 3—2. Arbitru în ring: Ion Boamfă.**

După ce arbitrul le-a atras atenția, de două ori, în primele 4 minute, pentru lipsă de combativitate, cei doi dinamoviști au început să-și aplice directe de stînga (Covaci) și upercuturi, tot de stînga (Györffi). Ultimele 5 minute ale întîlnirii au fost foarte disputate, iar juriul a acordat decizia aceluia care a făcut mai mult box în ultima repriză: Ion Györffi. Spre deosebire de alte ocazii, fostul campion, Ion Covaci, a făcut o partidă în care a demonstrat unele progrese tehnice.

Noul campion al categoriei mijlocie ușoară: Ion Györffi (fostul campion — 1968 — Ion Covaci).

Centură aplaudată și hulită

Categoria mijlocie (pînă la 75 kg): ALEC NASTAC (Steaua, antrenori I. Chiriac și M. Spakov) **b.p. Horst Stumpf** (Metalul București, antrenor Ion Stoianovici). **Decizia: 3—2. Arbitru în ring: Ali Rișat.**

Abordînd un stil bazat pe lovituri izolate, expediate numai pe contraatac, în prima repriză metalurgistul a creat clipe grele lui Năstac, și derută în tribune. În repriza a doua, stelistul încearcă mereu apropierea și reușește de cîteva ori, executînd serii de lovituri care izbutesc să-l zdruncine pe Stumpf. Începînd meciul cu o tactică de „oprire", iată că în repriza a treia Stumpf schimbă total maniera, intrînd și în atac. Poate că aceasta a fost singura sa greșeală din acest meci. Ultimul minut aparține într-un mod spectaculos stelistului. Oare ajunge? Da! Decizia de 3—2, în favoarea lui Năstac, împarte publicul în două tabere. În vacarmul din tribune, Năstac îmbracă pentru prima oară tricoul de campion.

Noul campion al categoriei mijlocie: Alec Năstac. Fostul campion Gh. Chivăr (Steaua) a fost învins în sferturi prin k.o.

Jubileul lui Monea

Categoria semigrea (pînă la 81 kg): ION MONEA **(Dinamo București, antrenori C. Nour și C. Dumitrescu)** b.p. Marin Constantinescu **(Dinamo București).** Decizia: 5—0. Arbitru în ring: Petre Mihelfi.

Meciul a început cu o surpriză. Recepționînd o directă de dreapta la figură, Monea a poposit la podea. S-a ridicat însă imediat, ascultînd calm numărătoarea directorului de luptă. Și iată că în rundul următor, campionul forțează și reușește un un-doi de o rară frumusețe. Constantinescu este înghenunchiat și numărat. În ultima repriză, Monea se distanțează. El punctează cîteva stîngi în stomacul adversarului, Constantinescu fiind din nou numărat. În finalul meciului este rîndul lui Monea să treacă prin momente critice. El primește un croșeu de dreapta care-l aduce aproape de groggy. Monea se agață de adversar și gongul anunță sfîrșitul meciului. Ion Monea cîștigă la puncte și o dată cu aceasta cel de al 10-lea titlu de campion național.

Campion la categoria semigrea: Ion Monea (anul trecut titlul i-a aparținut tot lui Monea).

Grei cu lovituri de ușori

Categoria grea (peste 81 kg): ION ALEXE (Dinamo București, antrenori C. Nour și C. Dumitrescu) **b.p. Anghel Iancu** (Muscelul Cîmpulung, antrenor Cristian Panaitescu). **Decizia: 5—0. Arbitru în ring: Orban Orban.**

Speranța categoriei grea, Ion Alexe nu a reușit nici de data aceasta să impresioneze asistența. În meciul final al campionatelor el a întîlnit în musceleanul Anghel Iancu același adversar incomod care nu se lasă întrecut cu una cu două. Dinamovistul a punctat mai mult, dar loviturile sale nu au reprezentat o amenințare reală pentru adversar. Musceleanul a reușit să reziste în picioare toate cele 9 minute ale disputei. La sfîrșitul partidei, juriului nu i-a rămas decît să consfințească victoria lui Alexe.

Campionul țării la categoria grea: Ion Alexe (tot el a deținut și în anul 1968 centura de campion).

Cronici redactate de: **Romeo CĂLĂRAȘANU, Paul IOVAN, Gheorghe ILIUȚĂ.**

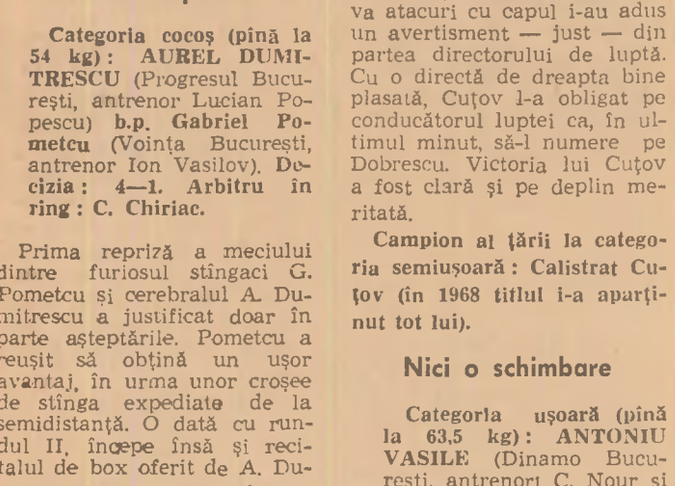

Deși ascuns în mănuși, Gruiescu recepționează o directă de stînga expediată de Ciucă

Victoria inteligenței

O reuniune demnă de finalele campionatului național, cu un public entuziast, cu un parter de gală și multe somități la bordul ringului, cu 10 fotografi cocoțați pe prelată, cu solemne premieri, al căror fast l-a asigurat Loto-Pronosport și cărora le-a dat farmec o suavă prezență feminină în costum național.

O reuniune demnă de etapa pe care o reprezenta, concluzivă, la înălțime din punct de vedere calitativ, cu boxeri care și-au onorat ascensiunea în finale. Nici o victorie înainte de limită poate decepționa pe însetații de cruzimi, dar în fond semnifică buna ținută a combatanților. Ceea ce ne-a încîntat însă, peste toate, a fost, în proporție majoritară, victoria inteligenței asupra forței pure. Ne bucurăm cînd Aurel Dumitrescu, după înfrînarea timidității, folosind doar contrele de întîmpinare, ajunge să-l ridiculizeze în ultima repriză pe puternicul Pometcu, pe cel care ne-a deziluzionat în momentul cînd a dat peste un om care-i rezistă mai mult de o repriză și jumătate. Ne bucurăm cînd Gheorghe Pușcaș învinge prin eschive și contre pe furibundul brașovean Drugă. Ne bucurăm cînd voinicului Covaci în progres tehnic evident, tînărul și încă fragilul Györffi îi opune o tactică bine gîndită și aplicată, chiar dacă lipsită de aportul unui număr mai mare de lovituri.

Nu mai puțină plăcere a stîrnit accesul spre centuri al elementului juvenil. Ne bucură înrudirea spre culmi a unor nume mai puțin cunoscute (dar oricum nu atît de necunoscute încît un vechi vicepreședinte al federației să le ignore cu prilejul premierilor!).

În cîteva ocazii, sarcina oficialilor a fost grea și n-am fi vrut să fim în pielea lor atunci cînd publicul invoca o cunoscută piesă a lui Schiller! Adevărul este că în meciul perfect egal dintre Antoniu Vasile și Ion Dinu, disputat în ritm de muște, cu prea multe similitudini în virtuți, am regretat că nu se pot conferi două centuri concomitent, meritate de ambii combatanți. Adevărul poate fi aproximativ același în confruntarea dintre Horst Stumpf, acest „gentleman Jim" al ringurilor noastre, și nesecatul în energie Alec Năstac, care, deși epuizat de luptele anterioare cu Chivăr și Cojocaru, a găsit în finalul partidei resursele necesare pentru a lăsa impresia că este mai proaspăt.

Cea mai disputată partidă a fost aceea a dunărenilor Cuțov și Dobrescu, atît de prieteni dincolo de ring încît antrenorii lor (C. Nour și C. Dumitrescu) s-au retras discret, lăsînd în colțuri un tată vitreg și un antrenor secund, ceea ce nu a putut însă anula pofta de harță a tinerilor boxeri. Începutul de caligrafie pugilistică s-a transformat rapid într-o disperată bătălie, tehnică și de forță, în care Dobrescu a boxat nu 9 minute, ci 510 de secunde, cu toate subdiviziunile lor (nădăjduim că sesizați nuanța), risipind vigoare și voință împotriva bastionului științei de carte care este Cuțov.

La cei doi poli ai ierarhiei categoriilor, adică la cele mai mici și la cele mai mari, victoriile au fost nete, dar în majoritatea cazurilor nu atît de confortabile pe cît ne așteptam. Un Monea chinuit de febră, care ajunge să fie numărat, un Ciucă ameliorat dar nu suficient de clar, un Alexe neconvingător și un Aurel Mihai care parcă a ținut doar să-i dea satisfacție arbitrului Gesztödi. Dar toate acestea, de mîine, polmîine le vom uita, vor rămîne doar în palmaresele seci, sau vor intra în retorta de alchimie a specialiștilor. Nouă ne rămîne, în primul rînd, amintirea unei gale foarte bune. (vib.).

ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ

Scrimeri români în întreceri internaționale

BERLIN, 12 **(prin telefon).** Concursul internațional de sabie desfășurat în localitate a fost cîștigat de I. Budahaziu (România).

La floretă locul I a fost ocupat de Wuthenow, urmat de reprezentanții țării noastre, Ardeleanu și Falb.

Duminică, au loc probele de floretă fete și spadă.

★

NEW YORK, 12 **(prin telefon).** Trofeul „Martini", la floretă bărbați, a revenit — pentru a treia oară! — trăgătorului polonez Wojda. În finala probei Wojda l-a avut ca adversar pe reprezentantul țării noastre, Mihai Țiu, de care a dispus cu 5—3, 5—0.

Celălalt reprezentant al României, campionul olimpic de la Ciudad de Mexico, I. Drîmbă, a fost eliminat, în optimi, de M. Kahmi (SUA) cu 5—4, 5—4.

Ileana Drîmbă s-a calificat în sferturile de finală.

★

HEIDENHEIM, 12 **(prin telefon).** La „Karlhalle" au luat sfîrșit întrecerile pentru „Cupa campionilor europeni" la spadă. Pe locul I — Dinamo Minsk. Echipa Steaua s-a clasat pe locurile 5—8 (ex aequo). În ultimul meci, spadasinii de la Steaua au pierdut cu 8—2 în fața echipei S. K. Heidenheim.

Duminică se desfășoară turneul individual dotat cu „Cupa Heidenheim".

MONTE CARLO: Fl. Gheorghiu a terminat pe locul V-VI

MONTE CARLO, 12 **(Agerpres).** — Marele turneu internațional de șah de la Monte Carlo s-a încheiat cu doi învingători — **Vasili Smislov** (URSS) și **Lajos Portisch** (Ungaria), fiecare cu cîte 8 puncte din 11 posibile. Pe locurile următoare s-au clasat, în ordine: **V. Hort** (Cehoslovacia) și **W. Lombardy** (S.U.A.) 7p; **Fl. Gheorghiu** (România) și **C. Schmidt** (RFG) 6 p; **N. Rossolimo** (Franța) 5½ p; **P. Benko** (S.U.A.) 5 p; **D. Bronstein** (URSS) și **R. Teschner** (RFG) 4½ p; **L. Honfi** (Ungaria) 3 p; **D. Ostoici** (Iugoslavia) 2 p. În Ultima rundă, Gheorghiu a remizat cu Schmidt.

● A doua partidă a meciului pentru titlul mondial feminin de șah, dintre Nona Gaprindașvili și Alla Kușnir s-a terminat remiză. Scorul meciului este de 1½—½ în favoarea Allei Kușnir, care, în partida a treia, programată la 12 aprilie, va juca cu piesele albe.

ÎNTÎLNIRI INTERNAȚIONALE ALE ȘCOLARILOR SIBIENI

După ce echipele de volei ale Școlii sportive din Sibiu au primit replica celor de la **S.Z.S. Varșovia**, în fața cărora au cîștigat, la fete, cu 3—0 și 3—2, în timp ce la băieți victoriile au fost împărțite: 3—0 și 2—3, echipele de baschet ale aceleiași școli au susținut, recent, la **Slany** (Cehoslovacia) 4 întîlniri cu tinerii sportivi de la asociația **C.K.D.** din localitate. În toate partidele, școlarii sibieni au ieșit învingători. Fetele au cîștigat cu 58—50 (34—6) și 70—29 (34—11), iar băieții cu 83—40 (47—16) și 74—45 (28—25).

ILIE IONESCU
corespondent principal

Suedia — U.R.S.S. 5-2 în liga europeană la tenis de masă

STOCKHOLM 12 **(Agerpres).** — La Stockholm, în cadrul ligii europene de tenis de masă, selecționata Suediei a întrecut cu 5—2 echipa U.R.S.S. În cel mai important meci masculin, suedezul Hans Alser a cîștigat cu 21—18, 21—11, în fața lui Stanislav Gomoskov. Cele două victorii ale oaspeților au fost obținute de Zoia Rudnova care a învins-o cu 14—21, 21—16, 21—17 pe Marita Niedert și de perechea Gomoskov—Rudnova învingătoare în proba de dublu mixt cu 21—15, 21—9 în partida cu Alser—Eva Johansson.

● La ora cînd închidem ediția, rezultatul meciului R. F. a Germaniei—România de la Schlesswig (R.F.G.), din cadrul aceleiași competiții, nu ne-a parvenit.

RAPPAN ÎN LOCUL LUI VYTLACIL

KARL RAPPAN, fostul antrenor al echipei de fotbal a Elveției, fondator al „Cupei Intertoto", care-i poartă și numele, a fost angajat ca director tehnic al formației Rapid Viena. Rappan își va lua postul în primire la 1 iulie 1969, cînd expiră contractul actualului antrenor, cehoslovacul Rudolf Vytlacil.

Dublă întîlnire amicală de volei (f)

ROMÂNIA — UNGARIA

Reprezentativa feminină de volei a României își va deschide calendarul internațional pe anul acesta printr-o dublă întîlnire cu națională Ungariei. Primul joc se va desfășura miercuri de la ora 18 în sala Floreasca, iar al doilea — joi, de la aceeași oră, în sala Dinamo.

Cea de a IX-a ediție a „Cupei Dunării" la haltere

Iugoslavia prezintă o echipă tînără

Corespondență specială

BELGRAD (prin telex). Echipa națională iugoslavă de haltere participă la „Cupa Dunării" cu puține speranțe pentru locurile fruntașe ale clasamentului. Într-o concurență selectă, iugoslavii vor fi mulțumiți dacă vor cuceri locul 4, dar nici ocuparea locului 5 nu va fi considerată un insucces. Motivele ambițiilor modeste ale iugoslavilor trebuie căutate în schimbarea generațiilor care s-a efectuat la campionatul național desfășurat în localitatea Vukovar, la sfîrșitul lunii martie. Tinerii halterofili au cucerit toate titlurile de campioni, eliminînd astfel concurenți mai cu experiență și consacrați.

Sub conducerea secretarului general al Federației iugoslave de haltere, Vladan Mihailovici, a antrenorului Marian Kraljevici din Zagreb și a arbitrului internațional de categoria I, Ianko Groselj din Ljubljana, mica delegație iugoslavă sosește la București, în seara zilei de joi, 17 aprilie. Vor face deplasarea următorii halterofili: cat. cocoș — Bruno Svara (Ljubljana), cat. pană — Leopold Herencici (Rjeka), semimijlocie — Slobodan Belici (Pancevo), mijlocie — Branislav Iovanovici (Novi Sad) și semigrea — Ivan Helman (Rjeka), iar la cat. grea — Menad Stoianovici (Belgrad). Toți participanții la „Cupa Dunării" sînt noii campioni ai Iugoslaviei, în afara lui Branislav Iovanovici care călătorește la București ca ocupant al locului 2 din campionatul Iugoslaviei în locul campionului Giura Kermeți care nu se deplasează la București, avînd de susținut examenul de diplomă la Facultatea de medicină.

„Un mare handicap îl constituie faptul că nu poate face deplasarea Giura Kermeți — *adaugă secretarul general Mihailovici* — deoarece el este singurul care ar putea să concureze pentru o medalie. Pentru echipa noastră ar fi un succes dacă am cîștiga o medalie".

VI. NEDELKOVICI
„Sport"-Belgrad

DEMONSTRAȚIE DE ÎNALTĂ MĂIESTRIE

● **Locomotiva București — T.S.K.A. Sofia la gimnastică artistică**

● **Maria Ghigova (cu 29,30 p), prima la individual compus**

Iubitorii de sport care au preferat ieri după-amiază boxului gimnastica artistică n-au avut ce regreta. Într-adevăr, disputa dintre echipa campioană a Bulgariei, T.S.K.A., și formația bucureșteană Locomotiva a oferit numeroșilor spectatori prezenți în sală o înaltă demonstrație de virtuozitate, grație — în primul rînd — oaspetelor, în a căror echipă figurează nu mai puțin de trei medaliate la ultima ediție, de anul trecut, o mondialelor. Cu coarda sau în exercițiul liber, campioana mondială Maria Ghigova a demonstrat aceeași înaltă măiestrie, mișcări și combinații de mare efect, dinamism, grație. Ea a fost excelent secondată de colegele sale Neșka Robeva, Rumiana Stefanova și Lidia Borisova, care au făcut pe deplin dovada clasei ridicate a gimnasticii artistice din țara vecină.

Fără a se ridica la nivelul adversarelor lor, bucureștencele au dovedit reale posibilități și poate că, printr-o muncă intensă și competentă, vor ajunge peste cîțiva ani să ne ofere o dispută echilibrată cu o echipă atît de valoroasă cum ni s-a prezentat ieri formația T.S.K.A.

Cum era și normal, gimnastele bulgare au cîștigat la individual compus (prin Maria Ghigova, care a realizat un punctaj de 29.30), pe aparate și pe echipe: 144.25 p față de cele 139,38 ale echipei bucureștene.

Baschetbaliștii juniori români pe locul 5 în „Cupa Albert Schweitzer"

Sîmbătă seara, în sala de sport „Carl Diehm" din Mannheim, s-au disputat ultimele partide din cadrul competiției rezervate baschetbaliștilor juniori dotată cu „Cupa Albert Schweitzer". Formația de juniori a României a întîlnit echipa R. F. a Germaniei, pe care a întrecut-o cu 92—85 (54—39). În urma acestui rezultat, baschetbaliștii noștri au ocupat locul 5 în clasamentul final. Alte rezultate: pentru locurile 3—4 Polonia — Turcia 69—62 (28—33); pentru locurile 7—8 Franța — Austria 92—76 (36—27); pentru locurile 9—10 Olanda — Elveția 70—57 (36—19); pentru locurile 11—12 Luxemburg — S.U.A. 84—81 (45—43). Seara, tîrziu, la ora transmisiei telefonice, în partida Cehoslovacia — Italia, contînd pentru locurile 1—2, după 12 minute de joc scorul le era favorabil baschetbaliștilor cehoslovaci cu 3 puncte, dar desfășurarea meciului era foarte strînsă.

O VICTORIE A HANDBALISTELOR TIMIȘORENCE

ZAGREB, 12 **(Agerpres).** — Turneul internațional feminin de handbal, desfășurat la Zagreb, a luat sfîrșit cu victoria echipei române **Universitatea Timișoara**, care a terminat competiția neînvinsă, întrecînd, în finală, cu 11—9 (4—5), formația Lokomotiv Zagreb. Pentru locul 3, echipa iugoslavă „Tresnjevka" a învins, cu 13—7, formația vest-germană „Greven".

În Turneul celor cinci națiuni, la rugby XV:

Țara Galilor — Anglia 30-9!

Sîmbătă după amiază, pe stadionul Arms Park din Cardiff, rugbyștii din echipa Țării Galilor au încheiat victorioși Turneul celor cinci națiuni, dispunînd de XV-le Angliei cu 30—9 (3—3). Ei au cîștigat, astfel, turneul cu un avans de 2 puncte, care ilustrează, prin raritatea lui în palmaresul competiției, superioritatea manifestă din acest an a galezilor.

TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX -

Conducerea tehnică a echipei noastre campioane la volei masculin, **Steaua**, a acceptat propunerea clubului belgian, Brabo Anvers, ca ambele partide din cadrul sferturilor de finală ale „Cupei campionilor europeni" să se desfășoare la Anvers, pe 19 și 21 aprilie. Campionii vor pleca miercuri dimineața, cu avionul.

În sferturile de finală ale turneului de tenis de la Catania: Stilwell — Țiriac 6—2, 6—4; Gulyas — Pietrangeli 6—3, 6—4; Gasiorek — Iovanovici 6—1, 8—6; Mulligan — Rodriguez 3—6, 6—0, 6—4.

■

Între 18 și 25 mai, la Palo Alto (California) se va organiza un turneu internațional de fotbal cu prilejul celei de-a 75-a aniversări de la întemeierea acestei localități. Au fost invitate mai multe echipe, printre care Dukla Praga și W.B. Albion.

■

Disputat la Limoges, meciul internațional masculin de baschet dintre selecționatele Franței și Ungariei a revenit jucătorilor francezi cu scorul de 76—53 (48—24).

Australianul Rod Laver, racheta nr. 1 a tenisului mondial, a cîștigat turneul „open" de la Johannesburg, învingînd în finală cu 6—3, 10—8, 6—3 pe olandezul Tom Okker.

■

În turneul internațional de volei de la Helsinki: Olanda — Italia 3—1; Belgia — Israel 3—0; Finlanda — R.F. a Germaniei 3—1; Turcia — Anglia 3—0; Grecia — Norvegia 3—0; Danemarca — Suedia 3—0.

■

Meciul dintre Ajax Amsterdam și Spartak Trnava (pentru semifinalele „Cupei campionilor europeni" la fotbal), va avea loc astă-seară la Amsterdam. Antrenorii formației olandeze privesc cu îngrijorare această partidă, întrucît 4 titulari sînt accidentați.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40 168